

Kratko, muhasto poletje...

... je za nami. Bilo je takšno, da si tega imena ni zaslužilo. Nekateri so v lovu na lepo vreme dopustovali kar na obroke, tisti, ki tega niso mogli, pa so pač godrnjali nad vremenom. Sedaj smo ponovno na starih tirnicah, nekateri v službi, drugi doma ali kje drugje, vse se zdi normalno. Toda če malo pomislimo, ni tako.

Kmalu se bomo znašli v vrtincu lokalnih volitev, ki bodo za nas v Trzinu še kako pomembne, saj je pred nami cela vrsta projektov, ki naj bi nam izboljšali bivalne in druge pogoje za življenje. Ja, ob teh volitvah bomo morali res dobro premisliti, koga bomo obkročili, da se ne bomo jezili nad nerazumljivimi odločitvami in postopki.

Potem je tu nova davčna stopnja, ki bo vplivala na naš standard tako ali drugače. Nas v Trzinu lahko skrbi tudi promet skozi naselje, saj naj bi na gradu Jablje organizirali evropsko institucijo, pa še predsedovanje EU nas čaka; seveda ne nas, Trzinca, ampak gneči na poti v Jablje se ne bomo mogli izogniti. Država predvideva začetek projektov z Lukoilom in Gazpromom. Kako bo to vplivalo na življenje, verjetno ne ve nihče. Čaka nas tudi nov re-

žim na meji z južno sosedo, ki se obnaša docela samosvoje, če že ne arogantno. Vse to bo posredno vplivalo tudi na počutje nas samih.

Sam pa vidim glavni problem, ko bomo konec leta zamenjali naš komaj vpeljani tolar. Imam občutek, da se nič ne pripravljamo na ta trenutek, ki bo zanesljivo stresen, mi pa se trenutno o evru še šalimo. Zamenjava bo dobra, ker bomo s tem denarjem lahko kupovali po vsej Evropi, in mučnih menjav in preračunavanja valut ne bo več. Le z drobižem se bomo težko navadili ravnati, saj se vse doslej z njim nisimo obremenjevali, ker je njegova vrednost minimalna. Sedaj bo pa ravno drobiž tisti, s katerim bomo največ poslovali. Ženo imava prijateljico v Bonnu, ki nas večkrat obišče, in vsakič, ko smo skupaj, pravi: »Sedaj investirajte in nakupite čimveč dobrin trajne vrednosti, ker bo zamenjava denarja prinesla tihe, skrite podražitve, ki jih sploh ne poznamo, ne v cenah, pač pa v tem, da dolgo vrsto let ne boste znali določiti prave vrednosti novemu denarju.«

In ko bomo vse to preživeli, več ali manj uspešno, in se vrnili na mirni način življenja, ne bomo vedeli, kaj nas še čaka v prihodnje. Pred nekaj dnevi sem slišal pesnika, ki je vehementno izjavil: »Ne sekiraj se, če si izgubil norost, saj pride kmalu druga.« Ali tudi nam?

Tone Ipavec

Obvestilo za bralce Odseva

Obveščam vas, da vam bomo vse kandidate za župana ter člane občinskega sveta in stališča zagovornikov in nasprotnikov predlagane lokacije pokopališča predstavili v oktobrski številki Odseva.

Ker pa so volitve 22. oktobra, bo oktobrška številka Odseva izšla vsaj en teden prej kot običajno (izid načrtujemo za deseti oktober), tako da boste imeli dovolj časa, da preberete predstavitev vseh, ki se bodo na volitvah potegovali za vaše glasove. Zaradi bolj zgodnega izida vse avtorje prispevkov za oktobrski Odsev vljudno prosim, da članke in fotografije za oktobrski Odsev oddajo čim prej, najkasneje pa do 27. septembra 2006. Predvolilne vsebine pa pričakujemo še prej, in sicer najkasneje do 25. septembra 2006.

Ker bomo imeli za pripravo oktobrskega Odseva manj časa, kot ga imamo sicer, vse avtorje vljudno prosim, da z oddajo gradiv tokrat ne zamujajo. Hvala za razumevanje.

Zoran Jereb, urednik

ODSEV glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:
Zoran Jereb
Tel.: 831 00 69, gsm: 040 835 356
zoran.jereb@siol.net

Tehnično urejanje in tisk:
GRAFIKA 2000 d.o.o.,
Kersnikova 6, Dob, 1230 Domžale

Trženje:
Jožica Valenčak

Lektoriranje (*razen Uradnega vestnika*):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Reklamacije glede dostave Odseva:
Zoran Pejić, tel.: 041 386 285

Glasilo izhaja enkrat mesečno
in ga brezplačno prejemajo
vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408 - 4902

Telefonske številke občine Trzin so:

**01/564 45 43, 01/564 45 44,
01/564 45 49 in 01/564 45 50**

Številka faksa je:

01/564 17 72

Uradne ure:

**ponedeljek 8 - 14
sreda 8 - 13 in 14 - 18
petek 8 - 13**

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so vam na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/564 47 30**.

**Gradivo za
oktobrsko
številko
Odseva
oddajte
najkasneje
do**

**27. septembra
2006.**

V začetku zadnjega Županovega kotička pred volitvami moram posebej izpostaviti nekaj uspešnih podvigov mladih Trzincev, ki so zaznamovali konec meteorološkega poletja in začetek jeseni.

Medalje

Naš krajan, že več let uspešen tekmovalc v kanuju na divjih vodah, **Jošt Zakrajšek**, je tokrat, kot radi zapišejo športni novinarji, tako rekoč eksplodiral. Najprej je osvojil srebrno medaljo na evropskem prvenstvu za člane do 23. leta starosti in neposredno za tem še zmagal na državnem prvenstvu v Tacnu. Joštu seveda veljajo vse čestitke za njegove podvige, ki jih bo glede na njegovo mladost v prihodnosti gotovo še veliko. Hkrati pa si lahko privoščimo tudi manjše zadoščenje ob misli, da je morda tudi skromna podpora Občine Trzin nekaj malega prispevala za razvoj njegovih osebnostnih in fizičnih kvalitiet, ki so potrebne za doseganje tako vrhunskih rezultatov.

Ustvarjamo Evropo

Trzinski mladinski klub, pravzaprav Društvo za zaščito mladosti, je avgusta letos več kot teden dni gostil v Trzinu kar veliko skupino mladih Evropejcev iz Danske in Švedske, Španije, Italije in Francije in se pri tem po zaslugi ožjega vodstva društva res izredno izkazal. Ni mačji kašelj voditi in ustvarjalno animirati tolikšne skupine (več kot 25 udeležencev) mladih iz tako raznolikih jezikovnih in kulturnih okolij in pri tem doseči, kot so vsi poudarjali, res zavidljivo raven medsebojnega poznavanja in zblizanja. Srečanje je imelo vsaj tri razsežnosti: družabno, povezano s spoznavanjem zanimivosti in lepote Slovenije, ustvarjalno (izdelava mozaika, glasba itn.) in ne nazadnje prebujanje zavesti o pripadnosti skupni naddomovini Evropi, oziroma ustvarjanje skupne evropske identitete ob spoštovanju kulturne raznolikosti. Kot udeleženelec pogovora z mladimi na okrogli mizi na temo prihodnosti Evrope in predstavitve rezultatov njihovega skupnega dela lahko rečem, da je naše društvo opravilo res dobro delo; saj si lahko predstavljamo, da je že vzdrževanje ustvarjalnega in hkrati

prijetnega vzdušja v tako številni skupini svojevrsten podvig.

Kakovost bivanja

Oba primera navajam kot dokaz, da se Trzin kot občina in kraj tudi s prizadevanjem mladih Trzincev vedno bolj uveljavlja in izpričuje svojo identiteto in na nek način vendarle priča tudi o ustreznosti in uspešnosti politike naše občine, ki si, kot je znano, zelo prizadeva za integracijo še vedno nekoliko »trodelnega« naselja in prebivalstva in za prepoznavnost občine in kraja, ne samo kot gospodarsko razvitega predmestja Ljubljane po eni strani ali samo spalnega naselja po drugi strani, kot bi nas nekateri še vedno radi videli.

Sleheri kraj in vsaka občina pridobi dušo (in identiteto) in postane skupnost šele takrat, ko omogoča ljudem zadovoljiti čim več njihovih različnih interesov in ko so ti ljudje pripravljeni biti strpni in odprti tudi do interesov in potreb sokrajanov ali soobčanov in ne postavljajo več, vsak zase, v ospredje izključno lastnega interesa ali potrebe, kakršnakoli ta potreba že je. To je kvaliteta, kot radi rečemo z neke vrste prispevka, »vaškega« življenja, za razliko od izrazito »mestnega« načina življenja, za katerega je značilno, da se največkrat niti sosedje v bloku ne poznajo ali vsaj ne družijo, vidijo vsak samo svoje interese in želje itd.

Ko bomo, in če bomo, uspeli doseči to stopnjo integracije in občutja skupnosti, bodo

sami po sebi minili nekateri razlogi za sedanja občasna nesoglasja in prepire. Ne bomo se več prepirali o tem, ali je prav, da vložimo nekaj sredstev na primer v parkirišča, ki jih bodo uporabljali naši sokrajanji (če imamo sami to urejeno), ker bomo vedeli, da je za vse nas bolje, da zgradimo urejena in prometno ter ekološko varna parkirišča, kot da ljudje parkirajo po ulicah, pločnikih ali celo zelenicah. Počutili se bomo varne, ker bomo vedeli, da nam je sosed pripravljen pomagati in da z enim očesom bdi tudi nad hišo. Imeli bomo posluš za to, da otroci (tudi sosedovi) potrebujejo svoj prostor za igro, in to ne samo na enem kraju, nekoliko starejši otroci športna igrišča, še starejši prebivalci površine za rekreacijo, hkrati pa bomo rekreativci spoštovali lastnino drugih (na primer lastnikov gozdov) in bomo res ubirali samo že dodobra uhojene poti in skrbeli tudi za to, da bo gozd ostal čist. Po ulicah bomo vozili s primerno hitrostjo in, preprosto, razmišljali o tem, da ima sleherna skupina, mladi, stari, gibanja ali družabnosti željni, svoje potrebe, in da je prav, če jih lahko zadovolji v domačem okolju.

Na mnogih področjih nas čaka, zlasti tiste, ki naj bi v prihodnje vodili občino kot župani ali svetniki, še zelo veliko dela, tudi manj všečnega in tudi na področju medsebojnih odnosov. Še posebej, če bomo želeli biti uspešni, kot so bili v opisanih primerih naši mladi občani.

Tone Peršak

Jesensko zbiranje in odvoz kosovnih in nevarnih odpadkov iz gospodinjestev

Javno komunalno podjetje Prodnik d.o.o. bo v občini Trzin v sredo, 18. oktobra, opravljalo jesenski odvoz kosovnih in nevarnih odpadkov iz gospodinjestev.

Kosovni odpadki

Akcija je namenjena odstranjevanju kosovnih odpadkov iz gospodinjestev, ki morajo biti na dan odvoza **do 5. ure zjutraj** postavljeni poleg zabojnika za komunalne odpadke. Med kosovne odpadke iz gospodinjestev **ne sodijo** nevarni odpadki, kot so embalaža škropiv, olj in barv, lakov in podobno. Takšne odpadke odstranjujemo v posebni akciji odvoza nevarnih odpadkov. Ravno tako med kosovne odpadke iz gospodinjestev ne sodijo avtomobilski deli, akumulatorji, gume in sodi, poleg že naštetega pa v okviru te akcije tudi gradbenega materiala, vej drevja in živih meja ne bomo odstranjevali.

Nevarni odpadki

Tudi zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov iz gospodinjestev bo potekalo v sredo, 18. oktobra. **Nevarne odpadke iz gospodinjestev bomo ta dan od 15.30 do 17. ure sprejemali na dvorišču Mengeške ceste 9, od 17.30 do 19. ure pa na parkirišču pred trgovino Mercator.** Med nevarne odpadke sodijo akumulatorji, baterije, zdravila, pesticidi, barve, laki, kozmetika, svetila in gume osebnih avtomobilov.

Opozorilo:

- nevarni odpadki naj bodo v embalaži, ki omogoča varen prenos do zbirnega mesta;
- tekoči odpadki naj bodo zaprti, četudi improvizirano;
- odpadki iz iste skupine se ne smejo združevati v večjo embalažo, ker lahko pride med njimi do kemične reakcije;
- odpadke naj na sprejemno mesto prinašajo samo polnoletne osebe, ki bodo pri rokovanju z njimi upoštevale varstveno tehnična navodila, pridobljena ob nakupu izdelka.

Hvala za razumevanje!

Marko Fatur, direktor, in

Matej Kovačič, vodja sektorja Javna higiena

Z novim vhodom v cono bomo rešili tudi problem povezovalke

Z županom Antonom Peršakom sva za to kratko številko Odseva govorila o gradnji novega vhoda v cono, spremembah koncesijske pogodbe za oskrbo z zemeljskim plinom, subvencioniranju obrestnih mer za stanovanjska posojila ter o plačevanju nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča (NUSZ) za nepozidana zazidljiva zemljišča.

Kako potekajo dogovori o gradnji novega vhoda v cono?

Kot občina smo se doslej pogovarjali z dvema potencialnima investitorjema (enim iz Ljubljane in drugim iz Škofje Loke), gre pa za to, da nameravamo en del cone, ki je že dvajset let določen za pozidavo in je deloma urejen z zazidalnim načrtom, delno pa se ureja s PUP-i, komunalno opremiti in nato prodati zainteresiranim kupcem. Ker je dve tretjini teh zemljišč še v zasebni lasti, bi bil odkup in izgradnja komunalne opreme na teh zemljiščih za občino tako velik finančni zalogaj, da bi ga (zaradi drugih načrtovanih investicij) zmogla kvečjemu v kakšnih osmih letih. Sprva smo nameravali z lastniki teh zemljišč ustanoviti konzorcij, vendar se to ni izšlo, zato smo se tega projekta lotili s tako imenovanim javno - zasebnim partnerstvom. Kot že rečeno, smo sedaj našli dva investitorja, od katerih zahtevamo, da zgradita dodatni vhod v cono, da bi s tem razbremenili obstoječi vhod v cono ter preprečili še večjo gostoto prometa v sami coni. Oba investitorja se s tem strinjata in medtem že navezujeta stike z lastniki teh zemljišč ter preverjata možnosti, ali je gradnja vhoda tam res možna. Če jim predvideni dodatni vhod res uspe zgraditi, bomo s tem rešili še en problem, na katerega opozarjajo nekateri občani. Gre za povezovalno cesto med cono in Mlakami, ki jo po predpisih in v interesu občanov moramo zgraditi in bi jo v tem primeru navezali na novi vhod v cono, urejena pa bi bila tako, da po njej tranzitni promet ne bi bil moč, ampak bi bila namenjena zgolj lokalnemu prometu med cono in Mlakami.

Se bo povezovalna cesta začela graditi takoj, ko bo zgrajen nov vhod v cono?

To dvojce bi se sicer lahko gradilo tudi istočasno, vendar je treba vedeti, da bo morala cesto zgraditi občina, za gradnjo vhoda pa bo poskrbel izbrani investitor. Toda projekt izgradnje novega vhoda bo precej zahteven, ker pri njem sodeluje več partnerjev z zasebnim kapitalom, urediti pa bo treba

Anton Peršak: »Občino k zaračunavanju NUSZ tudi za nepozidana zazidljiva zemljišča sili zakon; edino, kar lahko storimo, pa je, da določimo kar se da nizke odmere tega nadomestila.«

tudi odnose z ministrstvom za promet in lastniki zemljišč.

Kdaj pa se bo gradnja novega vhoda začela?

Tudi v idealnih pogojih je to nekajletni projekt. Če bodo investitorji dobili vsa potrebna soglasja od lastnikov zemljišč in države, bo treba najprej sprejeti tudi nov lokacijski načrt, ki bo delno spremenil obstoječi zazidalni načrt na območju T12 in na območju OIC, to pa bo trajalo približno eno leto. Šele nato se bo lahko začelo projektiranje in vse ostalo.

Na tokratni seji so občinski svetniki obravnavali tudi predloga dveh odlokov, ki se nanašata na oskrbo z zemeljskim plinom. Ali so to že priprave občine Trzin na spremembo koncesijske pogodbe s Petrolom?

Tako je. Od tedaj, ko smo podpisali koncesijsko pogodbo s Petrolom, se je radikalno spremenila zakonodaja, ki ureja to področje. Oskrba z zemeljskim plinom postaja namreč tržna dejavnost, distribucija (transport) zemeljskega plina pa ostaja javna služba. Dejstvo, da se uvaja politika tarifnih razredov, pa za nas, najmanjše porabnike plina, ne pomeni nič dobrega. Zaradi vseh teh novosti moramo koncesijsko pogodbo spremeniti in na novo doreči razmerja med porabniki in koncesionarjem za transport plina, medtem ko si bo dobavitelj plina vsak uporabnik izbiral sam.

Občina pa si še vedno prizadeva, da bi našla takšne rešitve, ki bi občanom zagotavljale takšne cene zemeljskega plina, ki bodo ugodnejše od cen drugih energentov. V skrajnem primeru razmišljamo tudi o občinskih subvencijah. Gre namreč spet za vprašanje okolja, saj je plin s tega vidika najugodnejši energent.

Si poskuša Petrol ob teh spremembah koncesijske pogodbe izposlovati ugodnejši položaj, kot ga je imel doslej?

Jasno je, da si vsak koncesionar skuša pridobiti čim boljše pogoje. Dejstvo pa je, da je sedaj Petrol v drugačnem položaju, kot je bil tedaj, ko smo sklepali sedanjo pogodbo. Petrol bo še naprej začasni lastnik plinovodnega omrežja v naši občini in bo prodajalcem zaračunaval uporabo omrežja, hkrati pa bo tudi sam lahko nastopal kot eden od možnih prodajalcev plina.

Koliko je v zadnjih letih med občani občine Trzin zanimanja za subvencionirano obrestno mero za stanovanjska posojila - ali bo 300.000 tolarjev proračunskega denarja za ta namen dovolj?

Subvencioniranje obrestne mere za stanovanjska posojila je podoben instrument kot subvencioniranje obrestne mere za posojila, ki so namenjena podjetništvu ali kmetijstvu. Občina v tem primeru izbere posojilodajalca oziroma banko in nato su-

bvencionira obrestno mero najetih posojil. Na ta način so takšna posojila bistveno cenejša od posojil brez subvencionirane obrestne mere. Sredstva, ki smo jih predvideli za ta namen, bomo torej nakazali banki, ki bo posojilojemalcem odobrila cenejša posojila. Za relativno nizko višino teh sredstev pa smo se odločili zato, ker v preteklih letih za tovrstna posojila ni bilo pretiranega interesa, in so sredstva ostala neporabljena. Letos smo se odločili, da zanimanje ponovno preverimo in v kolikor ga bo več, bomo količino sredstev za ta namen v prihodnjem letu povečali.

Občani sprašujejo, zakaj morajo plačevati nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča tudi za nepozidana zemljišča?

Na občini se srečujemo tudi s pritožbami občanov zaradi nekaterih precej bolečih tem in ena takšnih je nedvomno tudi plačevanje nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča (NUSZ) za zazidljiva, vendar nepozidana zemljišča. Te pritožbe skušamo reševati in iščemo možnosti, da bi občanom ugodili, saj se zavedamo, da so nekatera zemljišča v preteklosti postala zazidljiva tudi mimo volje lastnikov teh zemljišč. Toda zakon, ki ureja to področje, izjem ne prizna, in to je za občino toliko težje. V kolikor občina tega nadomestila ne pobira, država občini namreč ne pri-

znava nekaterih drugih sredstev, češ, saj še tistih prihodkovnih možnosti, ki vam jih zakon omogoča ali celo nalaga, niste izkoristili. Mi skušamo biti glede tega do občanov kar se da uvidevni, in v primerih, kjer iz takšnih ali drugačnih razlogov res nikakor ni mogoče graditi ali vsaj prodati takega zemljišča, ugoditi pritožbam občanov. Res je v državi še nekaj občin, ki za nepozidana zazidljiva stavbna zemljišča

ne zaračunavajo NUSZ, vendar so zaradi tega s strani države tudi sankcionirane. Edina možnost, ki jo imamo na voljo, je, da se odločimo za kar se da nizke odmere NUSZ in ne tako visoke, kot jih plačujejo v nekaterih drugih občinah. In to možnost tudi izkoriščamo, saj so zneski v naši občini znatno nižji kot v mnogih drugih občinah.

Besedilo in foto: **Zoran Jereb**

V Kamniku je začel delovati Center za pomoč družinam in posameznikom v stiski

Vsak od nas se kdaj v življenju znajde v situaciji, ko nam je res težko in v takih trenutkih ponavadi ne vemo, kam bi se obrnili po pomoč ali pa si preprosto ne upamo prositi zanjo. Prepričani smo, da moramo vse svoje probleme rešiti sami, a to se ne da. Vsi potrebujemo nekoga, ki nas bo slišal, nas ne bo obojal, ob katerem se bomo počutili sprejete in varne. Za pomoč družinam in posameznikom v stiski je v kamniškem zdravstvenem domu poleti začel delovati Center za družinsko terapijo Kamnik (CDTK).

Strokovna pomoč v obliki relacijske družinske terapije je torej namenjena posameznikom, parom in družinam, ki se znajdejo v situaciji, ko je (na primer) otrok težaven, ko se zakonca prepirata ali se ločujeta, ko je prišlo do prevare v zakonu, ko se družina sooči z alkoholom, drogami, verbalnim, fizičnim ali spolnim nasiljem. Tudi ko ne moremo preboleti smrti, ostanemo brez zaposlitve, razmišljamo o samomoru, ko smo prezaposleni z mislijo na hrano, v primeru duševnih bolezni, oziroma ko enostavno ne zmoremo več naprej, se lahko obrnemo na družinskega terapevta.

Terapevtski proces, ki traja tri mesece po eno uro tedensko, vodijo terapevti specialisti, magistri oziroma doktorji zakonske in družinske terapije. Namen terapije je globinsko preoblikovati nefunkcionalne vzorce vedenja, mišljenja in čutenja, ki človeka vedno znova poženejo v stisko. Avtor modela relacijske družinske terapije je dr. Christian Gostečnik. Izjemni uspehi tovrstne terapije na območju Ljubljane so nas spodbudili, da jo ponudimo tudi v Kamniku, kjer nas lahko obiščejo tudi občani in občanke iz sosednjih občin.

Trenutno delujemo v prostorih psihološke ambulante v II. nadstropju Zdravstvenega doma Kamnik. Številka našega telefonskega odzivnika je **040 188 047** (e-pošta: cdt.kamnik@gmail.com).

Nataša Bider Humar, strokovna direktorica CDTK

OO SDS Trzin obvešča

V ponedeljek, 4. septembra 2006, smo imeli sestanek s kandidatom za župana in kandidati za občinske svetnike Občine Trzin. Potrjeni kandidati SDS za župana Občine Trzin je Matjaž ERČULJ, roj. 1978.

Kandidati za občinske svetnike so: Jože SELJAK, roj. 1950, Bogdan POTOKAR, roj. 1953, Janez ŽVAB, roj. 1953, Milica ERČULJ, roj. 1955, Vilko Voglar, roj. 1960, Milena KRISTAN, roj. 1965, Blaž ZALAR, roj. 1969, Primož ŠON, roj. 1976, Nina KOZARIČ, roj. 1978, in Rok FLORJANČIČ, roj. 1980.

Zavzemamo se za:

- pametno načrtovano in pregledno porabo občinskega proračuna,
- za terasasto pokopališče poleg cerkve v tradiciji krščanskega izročila,
- razbremenitev prometa po Mengeški cesti z izgradnjo obvoznice,
- povezavo Trzina in Ljubljane z mestnim prometom,
- čim hitrejšo vzpostavitev ustrezne kolesarske steze in pešpoti do industrijske cone,
- storitvene dejavnosti v praznih prostorih blokovskega naselja,
- ustrezno število parkirišč pred javnimi objekti (banka, pošta...),
- za prekinitve prakse preglasovanja v občinskem svetu in za doseganje konsenza oziroma večinske odločitve z občani za izvedbo pomembnih projektov v občini,
- zapolnitev praznih občinskih prostorov z ustreznimi dejavnostmi v dobro občanov,
- razširitev športnih objektov (bazen) in ustrezno trženje z varovanjem,
- varnost premoženja in občanov ter prometno varnost v naselju,
- posvete in seminarje za pridobitev sredstev iz državnih in evropskih skladov za razvoj Trzina,
- dobro informiranost v Trzinu, z motom: **TRZIN JE NAŠ DOM.**

Matjaž Erčulj

LDS Trzin se odpira za vas

LDS bo v novem mandatu še bližje vašim željam in potrebam.

Pišete nam lahko na naslov LDS Trzin, Mlakarjeva c. 8, 1236 Trzin, ali na elektronski naslov trzin@lds.si.

Z najlepšimi pozdravi,
LDS Trzin

Analiza upravičenosti predlaganih lokacij za trzinsko pokopališče

Pregledane in ocenjene so tri možne lokacije za pokopališče na območju občine Trzin:

1. lokacija v gozdu Pajkov hribček, ki jo predlaga občinska uprava,
2. lokacija med gozdom in naseljem novi Trzin na nasipu gradbenih odpadkov (Dobrave) in
3. lokaciji na travniku med hribom Onger in starim Trzinom v bližini cerkve (Brodič).

A. Merila za ocenjevanje posameznih lokacij:

- stopnja degradacije narave
- vrednost sedanje rabe zemljišča
- vplivi na bivalno okolje
- dostopnost in komunalna opremljenost
- stroški izgradnje
- stroški upravljanja in vzdrževanja

Merila so vrednotena po stopnjah zelo sprejemljivo, sprejemljivo, še sprejemljivo in neprimerno.

B. Ocena lokacij po merilih iz točke A:

Merilo	Lokacija		
	1. V gozdu	2. Na nasipu	3. Pri cerkvi
Stopnja degradacije narave	visoka	nizka	nizka
Vrednost sedanje rabe	srednje visoka	nizka	visoka
Vplivi na bivalno okolje	majhni	srednji	večji
Dostopnost in komunalna opremljenost	slaba	dobra	dobra
Stroški izgradnje	zelo visoki	povprečni	povprečni
Stroški upravljanja in vzdrževanja	visoki	visoki	visoki

C. Skupna ocena

- 1. Lokacija v gozdu:** po vseh merilih, razen vplivov na bivalno okolje, je lokacija najslabše ocenjena. Lokacija je zato neprimerna.
- 2. Lokacija na nasipu:** po vseh merilih je lokacija dobro ocenjena. Lokacija je zelo sprejemljiva.
- 3. Lokacija v bližini cerkve:** po vseh merilih je lokacija dobro ocenjena, razen glede vplivov na bivalno okolje zaradi približevanja stanovanjskim zgradbam. Lokacija je sprejemljiva.

D. Obrazložitev lokacije na nasipu z vidika umeščanja v prostor

Lokacija na nasipu v primerjavi s preostalima obravnavanima lokacijama naj-

manj uniči naravno okolje, ker ne posega globoko v ohranjeni gozd, temveč se mu približuje v tamponski coni med naseljem in gozdom. Zemljišče zaradi zasipavanja z inertnimi gradbenimi odpadki, predvsem zemeljskimi izkopi, nima večje gospodarske oziroma obdelovalne vrednosti v primerjavi z gozdom ali travnikom. Lokacija je že sedaj dobro dostopna, ker se navezuje na stanovanjsko cesto, ki je proti nasipu že delno asfaltirana. V neposredni bližini je obstoječa komunalna in energetska infrastruktura. Večje sanacije zemljišča, ki je z nasipavanjem že dvignjeno nad nižje ležečim gozdnim terenom, ne bodo potrebne, kar bo bistveno vplivalo na zmanjšanje stroškov izgradnje. Upravljanje in vzdrževanje bo

cenejše zaradi krajših dostopov in komunalnih naprav.

S krajinskega vidika pa bi bila združitev pokopališča z vso spremljajočo parkovno ureditvijo in obstoječimi rekreacijskimi površinami, vključno z bajerjem in gozdnim zaledjem, kakovost trajnega pomena za Trzin. Imeli bi **parkovno pokopališče** z elementi tradicionalnega načina pokopavanja, žarnih pokopov in možnostjo raztrosa pepela. Tako zasnovano ter med naselje in gozd umeščeno pokopališče bi se vključevalo v večnamensko funkcijo prostora.

E. Obrazložitev lokacij pokopališča v bližini cerkve

Lokaciji v bližini cerkve ohranjata tradicijo neposredne povezave sakralnega objekta s pokopališčem in poslednjim domovanjem pokojnih v poslovnem objektu. Privzema se značilni podeželski poselitveni vzorec, kjer pokopališče predstavlja vez med življenjem in smrtjo, domačije živih se prostorsko ne oddaljujejo od grobov mrtvih.

Pokopališče, vpeto med naselje in kulturno krajino travnika z živimi mejami in drevesnimi skupinami ter dovolj širokim zelenim varovalnim pasom, ustvarja subtilen prehod iz urbanega prostora v naravno okolje.

Jože Nemeč

Občinski svetniki tega mandata so končali z delom

Trzinski občinski svetniki so s 43. redno sejo končali delo v tem mandatu, saj oktobra, le dober teden pred volitvami, redne seje občinskega sveta ne bo več, morda pa se bodo zbrali samo še na kakšni izredni. Na zadnji redni seji so svetniki največ pozornosti namenili dvema odlokom, s katerima se Občina Trzin pripravlja na spremembo koncesijske pogodbe za oskrbo z zemeljskim plinom, o čemer sva z županom govorila tudi v najinem tokratnem pogovoru. Oba odloka so svetniki na glasovanju tudi podprli z večino glasov.

Najprej pa so svetniki z večino glasov podprli odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o javnem redu in miru v občini Trzin. Spremembe tega odloka so po besedah **Polone Gorše Prusnik**, direktorice trzinske občinske uprave, potrebne zato, ker ga je treba uskladiti s spremembami zakona o prekrških, ki je osnova tudi za delovanje Medobčinskega inšpektorata.

Plin naj bi bil še vedno cenejši od kurilnega olja

Kot že rečeno, so svetniki največ pozornosti namenili obravnavi odloka o načinu izvajanja lokalne gospodarske javne službe (GJS) systemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina in GJS dobave zemeljskega plina v občini Trzin ter odloka o podelitvi koncesije za opravljanje teh dveh GJS. Direktorica občinske uprave je v obrazložitvi razlogov najprej povedala, da se bo prvega julija prihodnje leto sprostil trg z zemeljskim plinom. »Zato moramo odnos z distributerjem plina določiti na novo, koncesija za dobavo zemeljskega plina pa bo takrat prenehala delovati in si bo dobavitelja zemeljskega plina izbiral vsak porabnik plina sam, občina pa na ceno zemeljskega plina ne bo imela več velikega vpliva,« je še povedala direktorica. V nadaljevanju je **Štefan Lebar**, predstavnik Petrola, pri-

znal, da razvrstitev porabnikov v tarifne razrede, ki bodo osnova za obračun porabljenega plina, majhnim porabnikom zemeljskega plina ni najbolj naklonjena, saj bodo najmanjši porabniki plin plačevali najdražje, vendar spremembe cen vseeno ne bi smele biti pretirane. Po Lebarjevih besedah bo ogrevanje z zemeljskem plinom tudi v prihodnje cenejše od ogrevanja s kurilnim oljem. V razpravi, ki je sledila, je **Lilijano Smrekar**, svetnico SD, zanimalo, koliko plina na leto porabijo trzinska gospodinjstva in koliko podjetje Periteks, ki je največji porabnik plina v občini. Lebar je povedal, da vsi trzinski porabniki na leto porabijo približno tri milijone kubičnih metrov plina, od tega gospodinjstva eno tretjino, skoraj polovico (približno 1,2 milijona kubičnih metrov) ga porabi Periteks, ostalo pa drugi porabniki (vsa druga trzinska podjetja...). **Dr. Drago Kostevc**, svetnik liste Za zeleni Trzin, pa je želel vedeti, kako bo izbira dobavitelja plina potekala v praksi. Lebar mu je odgovoril, da bodo imela vsa gospodinjstva možnost, da si izberejo dobavitelja plina po lastni presoji, medtem ko bo distributer še naprej za vse enak - to je Petrol.

Za subvencioniranje stanovanjskih posojil bo letos na voljo 300.000 tolarjev.

Na tokratni seji so svetniki potrdili tudi sklep o nabavi premične opreme na odlagališču komunalnih odpadkov v Dobu. Tokratno srečanje s svetniki je **Marko Fatur**, direktor JKP Prodnik d.o.o., izkoristil za to, da jih je seznanil s potekom urejanja deponije v zadnjih letih, pa tudi s težavami, s katerimi se deponija sooča. Ministrstvo za okolje, prostor in energijo ji namreč še vedno ni izdalo dovoljenja za razširitev. **Janeza Mušiča**, svetnika NSi, je v razpravi zanimalo, kam se stekajo odpadne vode z deponije, Fatur pa mu je odgovoril, da se prva faza čiščenja te vode opravi v čistilni napravi ob deponiji, nato pa se voda steka v CCN Domžale, čeprav dvostopenjskega čiščenja odpadne vode zakonodaja od letošnjega leta ne zahteva več.

Župan **Anton Peršak** je o sredstvih za subvencioniranje stanovanjskih posojil (tudi o tem sva govorila v najinem tokratnem pogovoru) povedal, da je znesek relativno majhen zato, ker za tovrstna posojila v preteklih letih ni bilo veliko zanimanja. **Vika Kreča**, županova svetovalka za finančno področje, pa je dodala, da je ob tej prilo-

žnosti uprava posodobila tudi pravilnik, ki ureja to področje. **Lilijano Smrekar** je v zvezi s tem zanimalo, kolikšna bo pravzaprav subvencija obrestne mere, vendar ji župan ni mogel natančno odgovoriti, ker je to odvisno od tega, kakšne ponudbe bodo banke poslane na občino.

Ob koncu, v predstavitvi trenutnega poteka investicij v občini Trzin, je župan povedal, da se je pridobivanje zemljišč za gradnjo centra za starejše občane sicer malo zavleklo, vendar trenutno že poteka revizija projektov, postopek pridobivanja gradbenega dovoljenja pa bo stekel takoj, ko bo revizija končana. V zvezi s trenutnimi investicijami občine pa je **Peter Kralj**, svetnik liste Za zeleni Trzin, dodal, da občinski svet ni dal soglasja za gradnjo parkirišč pred vrtcem v Mlakah, in da se zaradi tega čuti prevaranega.

Svetniška vprašanja in pobude

Tudi na zadnji seji so imeli svetniki za župana in njegove sodelavce pripravljenih kar nekaj vprašanj. **Romea Podlogarja**, svetnika liste Za zeleni Trzin, je zanimalo, zakaj na Jemčevi cesti iz smeri Loke ni table, ki bi označevala začetek občine Trzin, in zakaj cestišče Jemčeve ceste še vedno ni popravljeno. Poleg tega je dal Podlogar pobudo za ustavitev postopka delitve parcele, na kateri Biring gradi parkirišče, zanimalo pa ga je tudi, po kateri strategiji občine je parkirišče več vredno kot prostor za otroško igro. **Matjaž Erčulj**, svetnik SDS, je želel izvedeti, zakaj je za KUD-om dovoljeno parkiranje samo za Medobčinski inšpektorat in koliko parkirišč ima občina v lasti pred CIH-om.

Dr. Drago Kostevc je vprašal, kako je z reševanjem iztekanja fekalij pri gostilni Trzinka in kaj lahko občina stori, da bi preprečila vedno večje število vlomov, ki se pojavljajo na Mlakarjevi ulici. Na prvo vprašanje mu je župan odgovoril, da v meteorni kanal nekdo spušča fekalije in da se trenutno še ne ve, kdo je to, vendar to JKP Prodnik že raziskuje. Glede vlomov pa mu je odgovoril, da je občina Policijsko postajo Domžale že prosila za pogostejše obiske v občini Trzin.

Zoran Jereb

Popravek

V prejšnji, julijsko - avgustovski številki Odseva sem v poročilu s seje občinskega sveta navedel, da bo podjetje Biring v IOC Trzin zgradilo parkirno hišo. Vendar to ne drži, saj je na omenjeni lokaciji načrtovano parkirišče in ne parkirna hiša. Za napačno navedbo se vsem iskreno opravičujem.

Zoran Jereb

www.onger.org
dnevno sveže
planinske novice

Škodljiva pogodba z Biringom

Letos pozimi je Občina Trzin prejela pobudo podjetja Biring za gradnjo parkirne hiše s 500 parkirnimi mesti pri njihovi poslovni stavbi v OIC. Tretjinska lastnica zemljišča je Občina Trzin. Na začetnih razpravah je g. Peršak govoril, da bo parkirna hiša ublažila pomanjkanje parkirnih mest v tej okolici. Izgradnjo bi financiral Biring, občina pa bi z vložkom ene tretjine zemljišča pridobila eno tretjino parkirišč.

Brez predhodne pridobitve soglasja mejašev so načrtovalci načrtovali parkirno hišo do meje sosednih parcel. Seveda je bil to račun brez krčmarja, kajti sosedje te gradnje niso dovolili. Nazadnje se je iz vsega tega izluščilo talno parkirišče z 200 parkirnimi mesti, kar bo po precej minimalističnih normah, ki jih predpisuje zakon (1 parkirno mesto na 40 kvadratnih metrov pisarniških prostorov in 1 parkirno mesto za 8 sedežev v restavraciji), zadostovalo komaj za delovne Biringove poslovne stavbe.

V tem delu OIC torej lahko pričakujemo še večje pomanjkanje parkirnih mest. Nastal pa je problem, kaj naj občina stori s tretjinskim lastništvom parcele, na kateri bo stalo parkirišče. Župan je predlagal dodatni sklep, po katerem naj se občinski delež zamenja za enakovredno funkcionalno zemljišče ali pa odproda Biringu. Svetniki smo tak sklep sprejeli, g. Peršak pa ga ni izpolnil, ampak je v pogodbi z Biringom pristal, da občina prevzame v last in oskrbo zemljišče z vodotoki in zelenice, funkcionalni del pa prepusti Biringu za parkirišče, in da Občina Trzin pridobi še 12 kvadratnih metrov drugih Biringovih zemljišč ter služnostno pravico za dostop in popravilo komunalne infrastrukture na Biringovem zemljišču. Ni čudno, da se je to pogodbo pred svetniki skrivalo, saj smo jo dobili šele na zahtevo svetnika Podlogarja, in sicer nekaj dni po drugi obravnavi zazidalnega načrta za parkirišče na julijski seji OS.

Svetniki liste Za zeleni Trzin smo na tej seji vztrajali, da je to finančno škodljiva pogodba za občino, g. Peršak pa je svojo odločitev zagovarjal s tem, da je to občinski prispevek k ozelenitvi OIC Trzin.

Lepo vas prosim, petdeset metrov stran pa imamo krasen naravni gozd! Po našem mnenju je to kvečjemu ponovno skrajno neodgovorno razmetavanje občinskega premoženja. Da bo stvar bolj jasna: celotna površina zemljišča znaša 9.930 kvadratnih metrov, od tega sta dve tretjini funkcionalnega zemljišča, ostalo so zelenice in vodotoki. Ker je občina lastnica ene tretjine, to pomeni 2.185 kvadratnih metrov funkcionalnega zemljišča (tržna cena najmanj 200 evrov za kvadratni meter pomeni 436.920 evrov) in 1.092 kvadratnih metrov zelenic in vodotokov.

Občina bi zlahka prodala svoj tretjinski delež po tržni ceni in zahtevala enake zelene površine, kot bodo sedaj. Vložek Biringa v poslovno stavbo (10.000 kvadratnih metrov) je prevelik, da bi se upiral takemu, povsem korektnemu predlogu, zlasti ker mu ni potrebno graditi drage parkirne hiše. Poglejmo še enkrat neverjetno srečen finančni razplet za Biring in sramoten za Občino Trzin: podjetje Biring bi se moralo zahvaliti sosedom, ker niso dovolili gradnje parkirne hiše, saj jih bo talno parkirišče stalo neprimerno manj, občina pa mu je prepustila funkcionalni del zemljišča. Lahko da je to naključje, lahko pa je tudi kaj drugega, to prepuščam v presojo vam, dragi bralci.

Vsekakor so Občini Trzin ostale težave zaradi pomanjkanja parkirišč v OIC, oskrba zelenic in obrežij vodotokov in seveda še 12 kvadratnih metrov zemljišča, neznano kje. Občinski svetniki pa smo izpadli kot veliki naivneži, ker smo županu zaupali na besedo in nismo zahtevali, da nam pogodbo pred podpisom pokaže in razloži. Vsekakor je to še en dokaz več o slabem županovem gospodarjenju. Ni pa nujno, da se s tem zgodba konča, saj se pogodbo, ki je za občino finančno škodljiva, lahko razveljavi. Seveda to ne bo mogoče pod županovanim g. Peršaka.

Urednik Odseva g. Jereb v poročilu o julijski seji OS občanov ne obvešča korektno, saj ni povzel razprave, ampak se trudi prikriti napake občinskega vodstva. V poročilu piše, da smo svetniki zadolžili občinsko upravo za razrešitev zemljiških razmerij z Biringom in za podpis pogodbe z njim. To je zavajanje občanov Trzina. Svetniki smo zadolžili župana, občinska uprava pa je podrejena županu. Uprava se lahko skriva za županom, ne more pa se župan skrivati za občinsko upravo. Na ta način prikriva delovanje občinskega vodstva.

Peter Kralj,
občinski svetnik liste Za zeleni Trzin

Fekalije še kar tečejo v potok (stanje po enem letu)

Minilo je že eno leto, odkar sem Občino in spoštovane bralce Odseva opozoril na problem onesnaževanja čiste potočne vode v naselju Trzin - Mlake. Opozorilo je takrat sovpadalo z občinskim mesecem skrbi za čisto vodo, v katerem smo si obljubili, da bomo z vodo ravnali bolj skrbno. Gre za potok ob gostilni Trzinka, kjer lahko v njegovi strugi vsakdo vidi ostanke fekalij (glej fotografijo). Občina pri tem niti ne ukrepa niti ne odgovarja na vsa odprta vprašanja. Razumem, da se nekatere stvari ne dajo urediti čez noč, toda načrtnega izkorišča-

nja kanalov za padavinsko vodo za odvajanje fekalij v potok ne morem razumeti. Posebno zato, ker se to dogaja sredi naselja ene najbogatejših občin v Sloveniji. Kot neposredno prizadeti se pri tem sprašujem, zakaj kot davkoplačevalec ne morem vplivati na racionalno porabo občinskega denarja za ohranjanje čistega okolja in vode v Trzinu.

Glede na navedeno in v skrbi za naše skupno okolje ter vodo predlagam naslednje:

- takojšnje preprečitev iztekanja fekalij v potok;
- občinski svet naj na svoj dnevni red uvrsti navedeno problematiko z naslednjima točkama:
 - pregled izpolnjevanja občinskega odloka o odvajanju komunalne in padavinske odpadne vode,
 - presoja učinkovitosti in strokovnosti izvajanja javne službe upravljavca javne kanalizacije in izvajalca gospodarske javne službe odvajanja odpadnih vod v občini Trzin.

Ljubo Fabjan

Podjetje Utrip spet razpisuje štipendije

Podjetje UTRIP d.o.o. (Špruha 19, Trzin) za šolsko leto 2006/2007 razpisuje naslednje štipendije:

- 2 štipendiji za dijake poklicne ali srednje šole ter
- 3 štipendije za študente dodiplomskih študijskih programov

Odobritveni kriteriji so:

- stalno bivališče v Trzinu
- učni uspeh
- mesečni osebni dohodek staršev in
- številčnost družine

Prošnje z življenjepisom in vsemi dokazili pošljite na sedež podjetja do 30. septembra 2006.

Ustanovitev podjetja, začetek opravljanja dejavnosti in prve težave

Vprejšnji številki Odseva nam je mag. Julija Herle predstavila strukturo poslovnega načrta, v tokratnem članku pa sem se z Viktorijo Vehovec, preizkušeno ocenjevalko vrednosti podjetij ter pooblaščenno revizorko iz trzinskega svetovalnega podjetja PIT d.o.o.*, pogovarjal o postopku ustanovitve podjetja, začetku opravljanja dejavnosti ter o pasteh, ki prežijo na neizkušene podjetnike in njihova podjetja v prvih mesecih delovanja.

Pri razvijanju svoje poslovne ideje se mora podjetnik zavedati, da storitvena dejavnost zahteva bistveno manj zagonskega kapitala kot proizvodna dejavnost ter da je pridobitev statusa samostojnega podjetnika cenejša, enostavnejša in hitrejša kot ustanovitev kapitalne družbe.

Ko se podjetnik odloča za opravljanje katerekoli dejavnosti, se mora torej odločiti, v kakšni obliki bo dejavnost opravljal - kot samostojni podjetnik (s.p.), v obliki družbe z omejeno odgovornostjo (d.o.o.) ali družbe z neomejeno odgovornostjo (d.n.o.). »Vsaka izmed oblik ima svoje posebnosti, razlika med njimi pa je predvsem v tem, da v primeru, če ima status samostojnega podjetnika ali družbe z neomejeno odgovornostjo za obveznosti podjetja odgovarja tudi s svojim premoženjem, pri družbi z omejeno odgovornostjo, ki je kapitalna družba, pa samo z osnovnim kapitalom podjetja. Razlika pa je tudi v tem, da je samostojni podjetnik registriran na upravni enoti, podjetnik z d.o.o. ali d.n.o. pa je registriran na registrskem sodišču,« pravi Viktorija Vehovec. Za ustanovitev d.o.o. mora podjetnik položiti na poslovni račun podjetja najmanj 2,1 milijona tolarjev, vendar ni nujno, da vse vloži takoj in samo v denarju: »Eno tretjino osnovnega kapitala mora vplačati še pred registracijo podjetja, in to v denarju, ostanek pa v roku enega leta po registraciji. Ta del osnovnega kapitala lahko vloži tudi v obliki stvarnih vložkov, ki jih bo potreboval pri opravljanju dejavnosti (na primer avto, poslovni prostor, računalnik...).

Pravila, za katere dejavnosti je primernejši status s.p. in za katere d.o.o., po besedah Viktorije Vehovec ni, vseeno pa je status samostojnega podjetnika primernejši za manjši obseg poslovanja ter za opravljanje osebnih storitev. »Če pa ima samostojni podjetnik velik obseg prometa, zanj veljajo enaki predpisi kot za d.o.o. Edina razlika je v tem, da lahko samostojni podjetnik sredstva za svoje zasebno življenje dviguje s poslovnega računa, če pa ima d.o.o., pa tega ne more početi in morajo biti njegova sredstva povsem ločena od sredstev podjetja,« opozarja sogovornica in

Viktorija Vehovec: »Pomembno je, da podjetnik tudi po ustanovitvi podjetja ostane skromen pri svojih osebnih željah in potrebah in da pravočasno poravnava svoje obveznosti ter si tako ustvarja imidž poštenega podjetnika. To je namreč pogoj za dolgoročni obstoj podjetja.«

dodaja, da so pomembne razlike tudi v računovodstvu, saj lahko samostojni podjetnik, ki je po obsegu majhen podjetnik, uporablja enostavno knjigovodstvo, d.o.o. pa v vsakem primeru dvostavno. Kdaj se uporablja enostavno in kdaj dvostavno knjigovodstvo, je natančno določeno s predpisi.

Največja težava je organizacija dela

»Še pred pričetkom poslovanja ali pa že kar med pripravo poslovnega načrta mora podjetnik kar se da realno oceniti svoje prihodke in odhodke. Toda načrtovani prihodki še ne pomenijo tudi takojšnjih prilivov na poslovni račun. To se namreč zgodi šele, ko je račun plačan, nakazila pa običajno prihajajo z določenim časovnim zamikom. Po drugi strani pa so vsaj fiksni odhodki oziroma stroški redni, in se jim noben podjetnik, ki se namerava s svojo dejavnostjo ukvarjati na dolgi rok, ne sme izogibati oziroma zamujati s plačilom. Zato je nujno, da ima podjetnik ob pričetku poslovanja na »zalogi« nekaj tako imenovanih zagonskih sredstev, da bo z njimi poravnava odhodke, ki jih bo imel še pred prvimi prihodki. Pomembno je namreč, da si podjetnik takoj začne ustvarjati imidž poštenega podjetnika in ne takšnega, ki zamuja s svojimi plačili. Pomemben odhodek je tudi plača podjetnika, ki na dolgi rok ne more biti zgolj minimalna, ampak tolikšna, da mu omogoča primerno življenje,« poudarja Viktorija Vehovec.

Po njenih besedah imajo podjetniki v prvih mesecih največ težav z organizacijo dela, zato delajo praktično cele dneve. »Ker podjetnik ob ustanovitvi podjetja običajno nima zapo-

slenih dodatnih delavcev, je ob začetku poslovanja za vse sam in mora pridobivati posle, opraviti sprejeto delo ter poskrbeti za vso administracijo. Sprva, ko je dela malo, to šegre, dolgo pa ne. Podjetnik se mora zavedati tudi, da je produktiven samo del časa, ki ga namenja podjetju, ostali čas pa je namenjen temu, da dejavnost sploh teče. Če se nekdo odloči za podjetništvo, se mora zavedati, da to pomeni bistveno več kot osem ur dela na dan in bistveno manj prostega časa. Sama - na primer - tudi po sedemnajstih letih delovanja podjetja delam povprečno med deset do dvanajst ur na dan, enako pa bi vam povedali tudi vsi drugi uspešni podjetniki. Skratka, podjetništvo ni užitek, ampak garaško delo.«

Osebnne potrebe naj ostanejo skromne

Med pastmi, ki se jim morajo podjetniki za vsako ceno izogniti, če nočejo ogroziti obstoja svojega podjetja, je Viktorija Vehovec še posebej izpostavila, da mora podjetnik po ustanovitvi podjetja ostati kar se da skromen pri svojih osebnih potrebah in željah. »Prihodki in odhodki morajo biti usklajeni, in če niso, so dolgoročne posledice za podjetje zelo hude. Dejavnost podjetja sme biti obremenjena samo s tistim, kar ji prinaša korist. Obratni kapital si je sicer mogoče izposoditi na banki, toda pri tem je treba vedeti, da je vsakršno zadolževanje (tudi preko lizinga) drago, in je smiselno samo, če je v korist dejavnosti podjetja. Drugače je vsaj v začetku veliko bolj smiselno poslovanje izključno z lastnim kapitalom. Avto je sicer potreben v skoraj vsaki dejavnosti, toda tudi pri tem, kakšen avto najame, mora podjetnik upoštevati finančne sposobnosti svojega podjetja. Velike oči so za podjetje zelo nevarne,« je slikovito povedala Viktorija Vehovec in dodala, da so tudi nepravilno ocenjene razmere na trgu za podjetnika zelo nevarne. »Zato je zelo pomembno, da je poslovni načrt pripravljen kar se da natančno in realno, saj bo v tem primeru takšnih pasti v prvem obdobju poslovanja podjetja bistveno manj.«

Besedilo in foto:

Zoran Jereb

Viktorija Vehovec se je skupaj z možem Francem podjetništva lotila pred sedemnajstimi leti, ko sta ustanovila svetovalno podjetje PIT, poslovna svetovanja, d.o.o., v katerem imata danes že šest zaposlenih, pred kratkim pa sta podjetje preselila v večje prostore v novi poslovni stavbi, ki jo je v trzinski ceni zgradil Biring.

Dosedanji razvoj občine je upravičil trud, ki smo ga vložili v njen nastanek

Tone Ipavec je eden tistih Trzinčev, brez katerih občine Trzin verjetno ne bi bilo, saj je po mnenju mnogih v njen nastanek in zagon vložil največ truda. Zato sem ga prosil, naj na kratko oceni dosedanji razvoj občine ter opozori na izzive in naloge, ki občino čakajo v prihodnjem mandatu. Njegove besede so - tako kot vsi njegovi prispevki v Odsevu - vredne temeljitega premisleka. Dosedanji razvoj občine je bil, po njegovih besedah, zelo hiter in dobro uravnotežen.

»Nekoliko smo zanemarili le gospodarski vidik razvoja občine, razlog za to pa vidim v tem, da občina nima velikih neposrednih koristi na tem področju. Ne glede na to bo treba gospodarskemu razvoju v prihodnje posvečati več pozornosti,« je za uvod k najinemu pogovoru povedal Ipavec.

Izteka se osmo leto samostojnosti občine Trzin. Ker ste po mnenju mnogih k njemu nastanku prispevali najpomembnejši delež, me zanima vaš pogled na dosedanji razvoj občine. Ali po vašem mnenju občina sledi ciljem, zaradi katerih je sploh nastala, ali je katerega izmed njih »zgrešila«?

Menim, da občina v glavnem sledi ciljem, ki smo si jih zadali, ko smo kot krajevna skupnost pričeli s projektom osamosvojitve.

Razvoj občine lahko ocenjujemo z več zornih kotov (gospodarskega, družbenega, prostorskega...). Na katerem področju je bilo po vašem mnenju največ narejenega in na katerem bi bilo po vašem mnenju lahko tudi več?

Največ je bilo vsekakor narejenega na področju izboljšanja infrastrukture, izvedenih pa je bilo že tudi ogromno investicij (tu mislim na šolo, plinsko omrežje, komunalno področje, še zlasti kanalizacijo in kabelsko omrežje, poleg tega je treba omeniti tudi urejanje ulic, skrb za okolje, pa športno ploščad...). Med pomembnejše pridobitve uvrščam tudi odkup stare šole, ki smo jo po neumnosti prepustili Mengšu. Tudi na družbenem področju je bilo doslej že veliko narejenega, saj smo doživeli pravi »izbruh« društev, ki še vedno odlično delajo. S prostorskimi plani pa smo zaščitili tudi neposredno okolje bivalnih površin. Menim pa, da smo nekoliko zanemarili gospodarsko področje, razlog za to pa vidim v tem, da občina nima velikih neposrednih koristi na tem področju. Prepričan sem, da bo v prihodnje treba temu področju posvečati več pozornosti. Doslej je ogromno našega dela in truda zahtevalo tudi urejanje stvari, ki nam jih je neurejene zapustila stara občina. Takšnih je bilo največ v IOC.

Tone Ipavec z ženo na enem izmed zimskih sprehodov

Kaj (katere ovire oziroma problemi) je po vašem mnenju doslej najbolj zaviralo dosedanji razvoj občine Trzin?

Prvi mandat je potekal v znamenju urejanja starih pomanjkljivosti, pravnemu redu in zagonu vseh organov občine, in je prav neverjetno, da je bilo v tem obdobju kljub temu narejenega zelo veliko. Razvoj občine je bil tako hiter, da ne moremo govoriti o kakšnem zaviranju. Ravno nasprotno. V to sem še toliko bolj prepričan, ker vem, kakšno je bilo zatečeno stanje, saj sem bil dve leti pred ustanovitvijo občine predsednik krajevne skupnosti.

V občini Trzin je še vedno čutiti razdeljenost na stari in novi Trzin in cono. Kako bi po vašem mnenju lahko dosegli večjo enotnost občine - pestro društveno življenje je nedvomno korak v pravo smer, vendar se zdi, da ne zadošča, oziroma da manjka še kakšen integracijski dejavnik... Kaj bi po vašem mnenju še lahko povezovalo občane in občanke iz vseh treh delov občine?

Razdeljenost je res prisotna, vendar je vse manjša, saj so prireditve tiste, ki nas družijo. Prepričan sem, da bo z leti razdeljenost vse manjša. V fizičnem smislu pa bi morali vse tri dele močneje povezati z boljšo propustnostjo ozkih grl, ki so med cono in Mlakami pri koncu Kidričeve ulice, zato je povezovalna cesta nuja. Naj v ilustracijo te trditve povem le to, da sem za pot z Jemčeve ceste do pošte v Piramidi, kjer sem moral prevzeti nek paket, in sem moral do tja z avtom, potreboval celih 45 minut. Zato se v našem delu občine raje poslužujemo

trgovin, bankomatov in pošte v Mengšu. Ozko grlo pa imamo tudi med Mlakami in starim delom Trzina, to pa je most čez Pšato in cesta Za hribom pri tem mostu.

Letošnja predvolilna kampanja se ne more pohvaliti z ravno visokim kulturnim nivojem, ne manjka pa tudi težkih besed. Kako jo ocenjujete vi?

V tako majhnem kraju kot je Trzin, kjer se večinoma med seboj poznamo, je vsaka ostrejša in nepremišljena beseda lahko osebna žalitev, ki seveda sproži nasprotni učinek od želenega. Kaj šele bo, ko se kandidati dodobra ogrejejo? Volivcem bi priporočal, naj dobro razmislijo, koga bodo volili, saj vsako kritiziranje ni dobronamerno in konstruktivno, še posebno, če ni podprto s boljšim predlogom. Nosilec list pa bi priporočil, naj v dobro občine predlagajo mlade in izobražene kandidate, neobremenjene z raznimi dogmami in spori iz preteklosti ter ozkimi osebnimi interesi.

Kako pa ocenjujete dosedanje delo trzinskega župana Antona Peršaka - nekateri njegovo delo hvalijo, drugi imajo čezenj povedati precej slabega?

Po mnenju tistih, ki so najtesneje sodelovali z mano pri težkem delu osamosvajanja, imam največ zaslug, da je Trzin samostojna občina. In če to drži, potem ima župan g. Peršak največ zaslug, da je občina uspešno prebrodila začetne težave in se trdno usidrala v slovenski prostor, kot ena najuspešnejših in najbolje urejenih občin. Sicer pa ne bi smeli vsakega nestrinjanja šteti za zlo. Saj poznate tisti rek: Kdor dela, greši. Vendar pa ni nujno, da če veliko delaš, tudi veliko grešiš.

Katere naloge župana bodo po vašem mnenju najpomembnejše v naslednjem mandatu?

Čeprav smo majhna občina, imajo občani velike cilje. Najnujneje je vsekakor dokončati plinifikacijo celotne občine, urediti pločnike in semaforje na Mengeški cesti, zgraditi povezovalko med cono in Mlakami. Tu je še to nesrečno pokopališče, pa celosten načrt zaščite okolja z določitvijo zazidalnih con, pomoč gospodarstvu za boljšo vpetost v kraj, pa gradnja kulturnega doma, obnova ali gradnja novega vrtca... Kot vidite, delo župana - pa kdorkoli bo to funkcijo opravljal - tudi v prihodnje ne bo lahko.

Dovolite, da vas kot občana, ki pozna Trzin, vprašam še to: kdaj se vam je zdelo življenje v Trzinu bolj prijetno, nekoč, ko je bil Trzin še vas, ali danes, ko je to majhno mesto na obrobju Ljubljane?

Vsak stari Trzinec vam bo brez razmišljanja odgovoril na to vprašanje, da je bilo življenje nekoč veliko lepše in mnogo bolj prijetno. Toda razumemo, da se razvoju in s tem poselitvi v bližini Ljubljane ne moremo učinkovito upreti, vsaj za daljši čas ne. Življenje nekoč je bilo značilno vaško: vsi smo se poznali med seboj, se prepirali, veselili, peli, popivali, pomagali drug drugemu... Sam sem pri ne vem koliko hišah po-

magal, ko so se gradile »plate«. Skratka, živeli smo polno življenje. Sedaj pa se mnogokrat zgodi, da ko srečaš sokrajana in ga pozdraviš, ta ne odzdravi, celo stran se obrne. Zakaj? No, k sreči pa vsaj otroci niso taki in lepo pozdravljajo. To jih verjetno učijo v šoli.

Kaj bi za konec želeli sporočiti soobčanom?

Bodimo bolj strpni drug do drugega. Če že ne moremo biti prijatelji kar vsi povprek, imejmo vsaj razumevanje za težave in hotenja drugih. Naše sobivanje je lahko zelo kratko...Zakaj bi se še v tem času obremenjevali s starimi zamerami in delali nove? In čim več se bomo srečevali in družili, manj bo tudi trenj.

Zoran Jereb

(Foto: arhiv Toneta Ipavca)

Pogovor z Marijo Lukan

Mozaiki kamenčkov in spominov

Marija Lukan je verjetno ena redkih, ki Odsev prebere od prve pa vse do zadnje črke, in to večkrat, in gotovo zaslužna za to, da teksti na poti od naših računalnikov do tiskarne postanejo berljivi in pravipno užitni. Pri Odsevu namreč že vsa ta leta, odkar izhaja, sodeluje kot lektorica, številne generacije pa jo dobro poznajo tudi kot dolgoletno mengeško in trzinsko učiteljico, in še danes, ko že šesto leto uživa svoj zaslužni pokoj, z veseljem ugotavlja, da se nekdanji učenci in tudi njihovi starši radi ustavijo in z njo poklepetajo. Upokojitev ji ni prinesla nič več časa, saj so za vse aktivnosti dnevi še vedno prekratki, še posebej zadnjih nekaj let, ko se navdušeno posveča izdelovanju pisanih keramičnih in drugačnih mozaikov.

Marija Lukan je v Trzin prišla pred 41 leti iz Ljubljane, kjer je študirala slovenščino in srbohrvaščino. »Naša družina se je zelo veliko selila, in pravzaprav kar težko rečem, kje sem bila sploh doma v otroštvu, kam sem pravzaprav spadala, kje so moje korenine. Oče je padel v partizanih in moja mam, vdovo s tremi otroki, so povojne razmere odpljusnile v Podgorje v Prekmurju na kmetijo avstrijskih Nemcev, ki so jih partizani izselili. To je bila prva selitev, sledilo jih je še sedem. Po učiteljišču sem šla študirat v Ljubljano. Kot otrok v NOB padlega očeta sem vsa leta prejemale državno podporo in bila deležna še drugih ugodnosti, za kar sem bila vedno hvaležna. Študij sem začasno opustila, ker sem dala prednost drugim sanjam: službi in zaslužku, poroki, otrokom, hiši...Svojo prvo službo sem nastopila na mengeški šoli, kjer sem nato delala vrsto let kot predmetna in razredna učiteljica. Ko pa so me potem brez mojega navdušenja premostili v Trzin za pol leta, sem šele spoznala, kako je delati v homogenem kolektivu. Hvala bogu za to izkušnjo. Medtem sem končala tudi študij, spet nekaj let učila v Mengšu slovenski jezik, ko pa so v Trzinu odprli novo šolo, so trzinski otroci hodili v šolo v domačem kraju, v

Marija Lukan s svojim prvim mozaikom, ki ji ga je narisala prijateljica Dora Blejec

Mengšu je bilo nekaj oddelkov manj, jaz pa sem bila »višek« (jaz sem tako ali tako vedno nekje višek), in podedovali so me v Trzinu... Zdaj pa ne vem, ali je to resnica, ali humor, ali je črni humor... Tu sem ostala 16 let, do upokojitve,« pravi gospa Marija, ki - odkar je prišla v ta konec - živi v starem delu Trzina. »Danes smo Trzinci vsi, ki stanujemo v Trzinu. Pred desetletji pa so bili pogovori o tem, kdo je pristni Trzinec in kdo ne oz. kdo je pritepenec, zelo pogosti,« pravi nekoliko zamišljeno, z glasom, v katerem je zaznati kanček humorja, a hitro, kot bi se zavedala, da bo morda narobe razumljena, doda, da s Trzinom ni prav nič narobe. Da pozna v njem toliko prijaznih, prijetnih in zabavnih ljudi, kot nikjer drugje. Kljub temu zdaj pogosto odhaja med vinograde in dela konkurenco klopotcem, se pošali na svoj račun. Zdaj je tukaj, zdaj je tam. Njena zvesta spremljevalka je psička mopsica, ki je zelo nezahtevna in jo pusti, da po mili volji bere, premišljuje, polaga kamenčke ali kar ji pride na pamet.

Zelo rada je učila...

Svoje življenje je posvetila slovenskemu jeziku in učenju. »Za slovenščino sem se navdušila, ker sem že od malega izredno rada brala, knjige so bile moj svet. Včasih je bila izposoja v knjižnicah zelo omejena,

saj si domov lahko odnesel le eno knjigo na teden, kar je bilo meni, ki sem bila pravi knjižni molj, veliko premalo. Spominim se, da sva s prijateljico zato knjige v knjižnici »kradli«. A ne dobesedno - le več na teden sva si jih izposodili na skrivaj, da sva lahko brali, kolikor sva hoteli, in potem sva jih na skrivaj tudi prinesli nazaj v knjižnico. Že v četrtem razredu sem imela »pod streho« celotnega Karla Maya, pa Julesa Verna in večino domačih pisateljev,« se spominja Marija, ki je v svojih 36 letih delovne dobe zamenjala le dve delovni mesti. In kakšni so njeni spomini na poučevanje? »Lepi. Zelo rada sem hodila v službo, no, vesela sem bila tudi, kadar je ni bilo. V trzinski šoli je bil kolektiv mlad, sama sem ob odprtju imela 43 let, pa sem mislila, da sem stara, no, saj sem tudi bila med najstarejšimi, pa smo se res zelo zelo dobro razumeli, in so moji spomini tudi zaradi njih lepi. Še danes jih imam za svoje kolege in jih zelo rada srečam, sprejemem, obiščem. Rada pa srečam tudi svoje bivše učence, večina je še dokaj trdno zadržana v mojem spominu. Drugače jih pa malo »zaslišujem«, pa spet osvežim spomin na šolske dni.«

Marija pravi, da ji ni nikoli dolgčas. Še vedno veliko lektorira, bere, pravzaprav brska po knjigah, izbira zanimive teme. Največ svojega prostega časa v življenju je posvetila šestim vnukom, česar ni in ne bo nikoli obžalovala, še več časa bi jim posvetila, pa je zdaj ne potrebujejo več toliko. To je življenje...«Vidite, tu so moje korenine, ki so me za vedno zvezale s Trzinom...« Z odhodom v pokoj pa je uresničila še eno davno željo, to so mozaiki, ki se jih, ko je bila še v službi, nikakor ne bi lotila, saj zahtevajo veliko časa. »Nikoli nisem znala prida risati, kar sem seveda kot učiteljica pogrešala. Z mozaiki pa se vendarle likovno lahko izražam, če se kaj v prvem planu ne posreči, podrem, pa spet...Čas, veliko časa je v teh drobnih delčkih, predvsem nočnih ur. Saj veste, noč tudi mora miniti, luč ne sme svetiti celo noč kar v tri dni,« se za-

smeje. » Podlago za prvi mozaik mi je narisala prijateljica Dora Blejec, upokojena učiteljica iz Mengša, ki je prava umetnica, in sicer po mojem naročilu: žensko z motiko in vinsko trto v ozadju. Kmetica torej. In ta mozaik jaz smatram za moj portret...« Marija se nima za umetnico, pravi, da je obrtnica. In smeje mi pokaže posode, v katerih so na kockice narezane keramične ploščice, kamenčki, stekelca, zbrušeni

delci...«Vidite, to je pa moja obrtniška zalog. Popsod po hiši jo imam, in na dvorišču, in na podstrešju...Pa še vlačim skupaj...« Razkazuje mi svoje mozaike, mater z otrokom, pava, objeti par, deklico z venčkom...Vprašam, koliko časa nastaja tak mozaik,. »Nikoli še nisem poskušala preštetih ur, dni, tednov...Ko delam, kar pozabim na uro. In na vse ostalo. To je krasna terapija. Ko me prime, delam po nekaj ur

skupaj, lahko pa tudi dva meseca ne naredim popolnoma nič.«

Marij Lukan skuša živeti kar se da polno življenje, zato se še vedno praktično vsak dan odpravi s svojo psičko na Dobeno, le društvu upokojencev se še nima časa pridružiti. A prijavnica je doma, na vidnem mestu, tako da bo njen dan morda že kmalu zapolnjen še z eno aktivnostjo.

Besedilo in foto: **Jasna Paladin**

Še en izjemen uspeh triatlonca Toneta Škrlepa

Tone gre na Havaje!

Svede vsi, ki poznajo Toneta Škrlepa, dolgoletnega in uspešnega triatlonca, vedo, da se na Havaje ne odpravlja na sicer zasluženi dopust, temveč na sloviti Ironman - svetovno prvenstvo triatloncev in verjetno najtežjo tekmo na svetu. Za enega od 1500 startnih mest, kolikor jih organizatorji vsako leto namenijo najboljšim na svetu, mnogi triatlonci trenirajo vse življenje, pa jim ne uspe. No, Tonetu Škrlepu, 57-letnemu Trzincu, je ta izjemni podvig letos uspel že šestič.

S Tonetom smo se za Odsev nazadnje pogovarjali pred letošnjo sezono in z veseljem sporočamo, da mu je takrat zastavljeni cilj - uvrstitev na Ironman na Havajih, za kar je bilo treba zmagati na eni od kvalifikacijskih tekem - uspelo doseči. 16. julija je namreč prepričljivo zmagal v svoji kategoriji na Ironmanu v Celovcu in si tako prislužil cenjeno štartno številko za ta svetovni športni dogodek. 3800 metrov plavanja, 180 kilometrov kolesarjenja ter pravi maraton, torej dobrih 42 kilometrov teka po cesti, je premagal v dobrih desetih urah in pol, kar je sicer nekoliko slabše od njegovega izjemnega osebnega rekorda, ki znaša 9 ur in 47 minut, a Tone odgovarja: »Sam rezultat na tej tekmi absolutno ni bil pomemben, pomembna je bila uvrstitev, saj sem potreboval le zmago v svoji kategoriji. Vso tekmo sem imel informacije s proge o tem, da mi gre dobro, zato se nisem preveč napezal. Iz vode sem prišel prvi, nato pa sem bil do šestnajstega kilometra teka drugi, minuto in pol sem zaostajal za takrat vodečim. Ko pa sem ga ujel in prehitel, je šlo gladko do konca in zmagal sem s prednostjo več kot štirih minut,« je svoje zmage še vedno vesel Tone, ki je med skoraj 2.500 triatlonci zmagal v kategoriji od 55 do 59 let, absolutno pa je dosegel odličnih 429. rezultat. V Celovcu so ga ob progi spremljali in zanj navijali mnogi prijatelji, sorodniki in drugi Trzinci. Pravi, da bi lahko tekel vsaj 15 minut bolje, a

Pokal s celovškega triatlona, ki mu je prisnel štartno številko za sloviti havajski triatlon.

svoje moči hrani za najpomembnejšo tekmo leta - havajski triatlon. Na Havajih bo 21. oktobra nastopilo 1.500 najboljših triatloncev na svetu, vsi tisti, ki

so se, podobno kot Tone Škrlep, uspeli kvalificirati na eni od 27 tekem po vsem svetu. Med najboljšimi bodo nastopili tudi štirje Slovenci, a reprezentance nimajo, zato se Tone tja odpravlja sam, oziroma s svojo ekipo, v kateri bo tudi letos žena Jožica. »Na Havaje se zaradi nujne aklimatizacije odpravljamo že dvanajst dni prej. Pri nas bo že hladna jesen, tam pa bo vroče in soparno, zato se telo na takšne razmere mora navaditi. Poleg drage letalske karte moramo na otoku najeti tudi stanovanje, ki jim cene v teh dneh vrtoglavo poskočijo. Še dobro, da gre z mano žena, ki mi bo kuhala, da bo vsaj malo ceneje. Da gre z mano moja družina, mi res ogromno pomeni. To je največja motivacija, in takrat mi je na progi precej laže,« je povedal Tone in dodal, da je takšna tekma za družinski proračun zelo velika obremenitev, a z mislimi je že na tekmi, za katero trenira prav vsak dan, tudi med letošnjim dopustom. »Ne razmišljam prav dosti o rezultatu, res se ne obremenjujem s tem, vsi, ki me poznajo, pa vedo, da dam na vsaki tekmi vse od sebe in se nikoli ne vdam. Ob ugodnih razmerah - predvsem veter nam na Havajih najbolj nagaja, zato se končnega časa ne da predvideti - tako tudi dober rezultat ne more izostati,« pravi. Tekma v Celovcu je bila dobra generalka, ki je pokazala, da mora Tone izboljšati predvsem svoj tek in s treningi na krajših razdaljah izboljšati predvsem svojo hitrost. Ta največji športni dogodek za triatlonce po svetu bodo organizatorji v živo prenašali preko interneta, na spletni strani www.ironmanlive.com, kjer boste za Toneta lahko navijali kar od doma. Tone se zaenkrat počuti odlično, saj mu ob strani stoji tudi zdravje, zato poln energije in dobre volje že težko čaka na havajski triatlon, ki bo morda prav letos tekma njegovega življenja, o kateri bomo lahko poročali, ko se vrne domov. Tone, srečno!

Besedilo in foto:
Jasna Paladin

Pripis urednika

Udeležba na havajskem triatlonu je v finančnem smislu zelo zahtevna, zato so vsa trzinska podjetja vljudno vabljenja, da Tonetu Škrlepu s finančnimi sredstvi pomagajo pri realizaciji tega projekta. Za vse dodatne informacije mu lahko pišete na elektronski naslov tone.skrlep@t-2.net ali ga pokličete na telefonsko številko **031 507 167**.

Tretja pomlad

Prav je, da spregovorimo tudi o društvu, ki deluje nekako toliko časa, kot je stara naša občina in je verjetno najbolje organizirano in urejeno trzinsko društvo. Pa tudi najštevilčnejše, saj šteje preko 300 članov, in to ne samo na papirju, toliko jih tudi vsako leto plača članarino. Njihovi člani so prisotni skoraj v vseh porah našega življenja, saj ne mine nobena akcija ali prireditev, da se je ne bi udeležili njihovi člani. Govorimo seveda o Društvu upokojencev »Žerjavčki«, katerega duša in gonilna sila je njegov predsednik gospod Franci Pavlič. In z njim smo se namenili spregovoriti nekaj besed.

Sedaj poteka že drugi mandat tvojega predsedovanja društvu, zato me zanima, kakšno je sedaj počutje?

Predsedniško dolžnost sem sprejel ob zagotovilu nekaterih članov, da mi bodo pri delu pomagali. Rad delam in veselim se stikov z ljudmi, če pa hočemo biti opazni in uspešni, so obremenitve velike. Mnogi člani radi pomagajo, vodilnih dolžnosti pa ne želijo prevzeti. Tako sedaj iščemo člana, ki bi vodil balinarsko sekcijo. Društvo je najbolj uspešno tam, kjer posamezni člani vodijo delo sekcij, da pa bi predsednik vodil kar vse, je pa preveč in delo bi bilo neučinkovito. Tako imamo dobre vodje za tajniške posle, blagajno, vodenje izletov, pohočništvo, tudi piknike prirejamo dvakrat letno, in to zelo uspešno...

Kaj pa te najbolj veseli pri delu z društvom?

Glavno je druženje in dobro počutje pri tem in tudi prijateljevanje in veliko volje za sodelovanje. Skoraj vsi izleti so polno zasedeni. Tudi vseh prireditev v občini se udeležujemo, le političnim razgovorom se skušamo izogniti; v društvu so dobrodošli vsi, ki želijo sodelovati, ne glede na politično obarvanost. Tako ne prihaja do političnih razhajanj in osipa članstva.

V DU Žerjavčki že od samega začetka uspešno dela tudi pevski zbor, ki je, okrepljen z zunanji člani, močno izboljšal kakovost. V zadnjih dveh letih pa je zelo aktiven tudi literarni krožek. Kako ti uspeva vse to?

Pevski zbor je že od samega začetka prisoten in nastopa na večini prireditev v občini in tudi zunaj nje. Kakovost nenehno izboljšujejo, in jih je sedaj že kar prijetno poslušati. Kakšni dve leti pa zelo uspešno deluje tudi literarna skupina, ki s svojimi dobro pripravljenimi recitali nastopa doma, v Trzinu, in tudi drugod po Sloveniji, predvsem v zdraviliščih in domovih za ostarele. Občina jih vsestransko podpira, predvsem z izposajo avtomobila za gostovanja. Društvo tudi zavestno spodbuja ogled

Franc Pavlič, predsednik DU Žerjavčki Trzin (foto: arhiv Franca Pavliča)

kulturnih ustanov in prireditev, tudi tako, da prispeva delež k vstopnini.

Kaj pa prostori?

Tudi tu nam je občina priskočila na pomoč in nam dodelila v uporabo prostore, ki jih je prej uporabljala sama. Prav sedaj smo sredi opremljanja in imamo že televizor in DVD predvajalnik, kjer si člani lahko ogledajo posnetke izletov in druženj. Pri tem je glavni mojster Zupanov Franci, ki je večino dogodkov tudi sam posnel. Ti ogledi so ponavadi ob ponedeljkih na rednih srečanjih v novih društvenih prostorih. To posneto gradivo predstavlja tudi dragocen prispevek k dokumentaciji zgodovine društva.

Si tudi občinski svetnik v tekočem mandatu. Kako združuješ funkcijo predsednika upokojencev in navadnega občana?

Na sejah občinskega sveta sodelujem rad in strogo po svoji vesti, kar pomeni v dobrobit vseh občanov. Upokojencev in ostalih občanov ne ločujem, saj bodo prej ko slej vsi pridobili status upokojenca. Ni mi težko sodelovati v razpravah, in to delam rad, moti pa me nasprotovanje posameznikov kar vsem sklepom, in to brez utemeljene argumentacije ali drugega predloga. Dostikrat so take razprave prekoračile mejo dobrega okusa in so se celo spustile do osebnih žalitev. Ne nasprotujem različnim mnenjem in prepričanju, motijo me le nekulturne, osebne žalitve, ki se ne bi smele dogajati pri delu v občinskem svetu.

Kaj pa dom za starejše občane?

Trzin nujno potrebuje svoj dom za starejše,

saj je že sedaj veliko povpraševanje in celo vpisi na seznam čakajočih. Povpraševanje je po običajnih posteljah, pa tudi za varovana stanovanja. Tudi zdravstvena oskrba občanov se bo z izgradnjo doma močno izboljšala, saj bo v domu prostor tako za patronažne sestre, kot za ostalo zdravstveno osebje. Organizirano bo tudi dnevno varstvo, kar pomeni, da bodo starejši občani lahko čez dan v domu, kjer bodo deležni vse potrebne oskrbe, spat pa bodo lahko hodili domov.

Smo pred volitvami v lokalne skupnosti. Kako razmišljaš o prihodnjem obdobju?

Občina naj gre naprej po načrtani poti, kot je predvideno z dolgoročnim načrtom razvoja, za katerega sem trdno prepričan, da je zasnovan tako, da bo v korist vseh občanov, saj so v največji možni meri sodelovali pri načrtovanju. Kot večina dobronamernih občanov sem tudi sam prepričan, da je bilo v tem kratkem obdobju, odkar smo postali samostojna občina, storjenega zelo veliko.

Gospod Pavlič, hvala za pogovor.

Tone Ipavec

Pevski zbor »Žerjavčki« vabi k sodelovanju nove pevce

Pevski zbor trzinskega društva upokojencev »Žerjavčki« vabi k sodelovanju ljubitelje petja, da se nam pridružijo pri naših prizadevanjih za ohranjanje naše pesmi tudi v zrelih letih. Še posebej nam primanjkuje moških glasov.

Prijavite se lahko vsako sredo od 9. do 13. ure in od 15. do 19. ure ter vsak petek od 9. do 13. ure, ko nas lahko pokličete na telefon 564 47 30. Na isti številki boste dobili tudi vse podrobnejše informacije. **Pevski zbor DU Žerjavčki**

Opravičilo

V zadnjih dveh številkah Odseva smo po pomoti objavili nekaj zastarelih obvestil in člankov, ki so se nanašali na dejavnost DU Žerjavčki. Ker sem s tem članom društva in še zlasti predsedniku g. Francu Pavliču povzročil kar nekaj nepotrebnih težav, se za napako vsem članom društva in še zlasti g. Pavliču iskreno opravičujem, hkrati pa obljubljam, da se podobne napake v prihodnje ne bodo ponavljale.

Zoran Jereb

Žerjavčki ponovno aktivni

Poletje odhaja, jesen prihaja in z njo ponovna druženja žerjavčkov. Prvo srečanje v novi sezoni smo imeli na izletu v neznanu. Polno zaseden avtobus je krenil v smeri Moravske doline, našemu končnemu cilju naproti. Kot vsako leto na takem izletu, smo tudi letos našim članom zastavili nagradni vprašanje, kam gremo in kaj si bomo ogledali. Med vsemi odgovori sta bila pravilna dva, nagrajena pa sta bila z okusno divjačinsko salamo.

Najprej smo si torej ogledali proizvodnjo laškega piva. Najzanimivejša je bila faza polnjenja piva na tekočem traku. Ogled smo zaključili z degustacijo piva v Hotelu Hum.

Med potjo proti končnemu cilju smo si ogledali tudi arhitekturno zanimivo cerkev v Zg. Rečici. Končno smo prispeli na cilj, v vas Okroglice, na poti na Lisco. V vasi smo se ustavili na kmečkem

turizmu Kranjc - Pavlič, kjer so nas po dobrodošlici z živo glasbo postregli s kosilom, ob katerem tudi kapljice rujnega ni manjkalo. Po kosilu smo malo zaplesali in se proti poznemu popoldnevu, še vedno prešerne volje, odpeljali proti domu.

Drugo naše druženje se je odvijalo na tradicionalnem srečanju gorenskih upokojencev na Pokljuki. Po prihodu smo se »razbežali« po prostrani Pokljuki; eni so ostali na prireditvenem prostoru, drugi so se podali po gobe (...uspešno...), pohodniki pa so nabirali kondicijo na poti na Uskovnico. Tisti bolj vraževerni in željni zdravja pa so obiskali energijske točke na Praprotnici. Proti popoldnevu smo se zopet vsi skupaj dobili na prireditvenem prostoru, se okrepčali s hrano in pijačo, poveselili na plesišču in proti poznemu popoldnevu prijetno utrujeni krenili proti domu.

Franc Pavlič

Vsako delo ne nudi osebnega zadovoljstva, občutka koristnosti in vidnih uspehov. Če od svojega dela omenjeno pričakujete ter ste se pripravljene usposabljanje za delo in preizkusiti v prostovoljnem delu z otroki oz. mladostniki, Vas lepo vabimo k sodelovanju v projektu

Učenje za življenje, ki poteka pod okriljem Centra za socialno delo Domžale.

Za več informacij smo Vam na voljo na telefonskih številkah **01/724 63 70, 031/860-315** ali na elektronskem naslovu ucenje.za.zivljenje@gmail.com

Zeliščarji v Moravčah

Na povabilo DU Moravče smo si tudi letos ogledali razstavo zdravnih zelišč.

Ker se kar nekaj članov našega društva ukvarja z nabiranjem zdravnih zelišč, so z velikim veseljem sprejeli prijazno povabilo. Ne le da so si razstavo ogledali, pridobili so si tudi nova strokovna znanja, posredovana preko mentorja krožka zeliščarjev. Dogovorili pa smo se tudi, da v jesenskem času njihovega mentorja povabimo v našo sredino, v Trzin, o čemer vas bomo pravočasno obvestili.

Razstava Jasne Paladin

»Poglejmo, kaj je spodaj,« je zgečkljiv naslov razstave o zgodovini ženskega spodnjega perila v Galeriji Pika v Kamniku. Avtorica je etnologinja in kulturna antropologinja ter sodelavka Odseva, **Jasna Paladin**. Razstava bo na ogled do konca septembra vsak dan med 16. in 19. uro. Vredno ogleda!

Helena Ogorelec

Cvetličarka Marinka Vehovec se vam zahvaljuje za dolgoletno zaupanje

Junija je zaradi upokojitve Marinka Vehovec zaprla svojo Cvetličarno Ciklama na Mlakarjevi cesti v Trzinu in bi se rada zahvalila svojim zvestim strankam.

»Leta hitro bežijo, saj sem jih kar šestnajst preživela med vami, spoštovani Trzinci. V tem času so se med nami stkale mnoge prijateljske vezi, in sem se le težko odločila, da se upokojim in junija lokal tudi zaprem. Ob tej priliki bi se za izkazano zaupanje rada zahvalila vsem trzinskim društvom, Občini Trzin, Pošti, Banki in drugim podjetjem. Moja največja zahvala pa velja vsem vam, mojim dragim strankam, ki ste z veseljem prihajali v mojo cvetličarno. Če sem le zmogla in znala, sem ustregla vašim željam po čim lepših izdelkih. Toda kljub rožicam ni bilo vedno vse rožnato. Tudi marsikatero solzo sem potočila zaradi ljudi, ki mi s svojimi izjavami niso bili naklonjeni.

Hvala vam, dragi moji prijatelji, za zaupanje, ki ste mi ga izkazovali v vseh teh letih. Upam in želim, da se bomo še srečevali in prijateljsko poklepetali. Mojim naslednikom pa želim, da se bodo dobro počutili med vami in da jih boste s svojimi obiski osrečevali.

Lep pozdrav, vaša bivša cvetličarka Marinka.

Nina Kozarič - dobitnica denarne nagrade

Nina Kozarič se je rodila v Trzinu, tu je hodila v osnovno šolo in tu živi še danes. Po končani srednji upravno - administrativni šoli se je zaposlila v odvetniški pisarni, ob delu pa študira na Visoki policijsko-varnostni šoli. Zaradi prizadevnosti in vsestranske aktivnosti v Športnem društvu Trzin jo je slednje predlagalo za občinsko nagrado. Na vprašanje, ali je bila nagrada pričakovana, je povedala, da je bila zanjo prijetno presenečenje. Ker moraš tako nagrado zaslužiti, je normalno, da je najino srečanje izzvenelo kot »klepet« v obliki mojih vprašanj in njenih odgovorov.

Katere so vaše najvidnejše zasluge v športnem društvu, ki so vplivale na to, da se je upravni odbor odločil za tak predlog?

V Športnem društvu sem sekretarka in blagajničarka; obe zadolžitvi pa sta dovolj odgovorni, in zahtevata kar veliko časa in truda pri izpolnjevanju obveznosti. Poleg tega vodim v društvu UTRIP mizo za pomožne sodnike in sodelujem pri organizacijskih opravilih.

Od kod in od kdaj motivacija za košarko?

Osnovno šolo sem obiskovala v Trzinu in dokaj kmalu ugotovila, da je ta igra z žogo, ki sem jo igrala in tehnično izpopolnjevala v okviru interesne dejavnosti, prijetna, zanimiva in dovolj dinamična. Dokaj hitro sem jo vzljubila in oblikovala do nje poseben odnos. Kot perspektivna igralka sem se vključila v Ženski košarkarski klub Domžale in tam ostala aktivna dvanajst let.

Sedaj sem že štiri leta trenerka pionirske košarkarske lige v Trzinu. Delo z mladimi, mlajšimi od mene, me veseli, dobro se razumemo in doseženi rezultati so vedno

Nina Kozarič (prva z desne) je občinsko nagrado prejela za prizadevno delo v ŠD Trzin

znova motivacija za vztrajanje v taki obliki koriščenja mojega prostega časa.

Glede na to, da ste uspešna in priljubljena mentorica interesne dejavnosti v šoli, povejte, kakšni so pogoji dela, ste z njimi zadovoljni?

Vodstvo šole je razumevajoče in naklonjeno interesom mladih, sodelovanje je obojestransko uspešno in korektno. Tudi opremljenost telovadnice in pestrost športnih rekvizitov je zadovoljiva. Žal pa tega ne morem trditi za telovadnico samo. Prostor je nujno potreben obnove. Predvsem je telovadnica premajhna, prenatrpana z neodstranljivimi orodji, talna obloga odstopa, in je nevarna.

Kaj pa menite o novem športnem igrišču?

Trzinci smo lahko ponosni, da imamo športni park, in to na izredno lepi lokaciji, kjer se končuje naselje in začenja gozd. Zagotovo pa sama izgradnja igrišča še ne

opravičuje smisla. Še marsikaj bo treba doreči v zvezi z vsebino aktivnosti, vzdrževanjem, opremljenostjo in nenazadnje, kako doseči večje spoštovanje do naše skupne lastnine. Neopravičljivo je namreč neprestano povzročanje škode - uničevanje opreme in športnih pripomočkov.

Kako vidite v prihodnosti napredek košarke in ostalih športnih panog v okviru društva?

Sama imam trenutno manjšo krizo, ker se je s tem šolskim letom izteklo štiriletno obdobje in s tem tudi trening z mojo prvo pionirsko košarkarsko ekipo. Začeti bom morala znova, in se tega kar malce bojim. Lahko le upam, da bodo dekleta s treningi nadaljevala tudi v srednji šoli. Moja velika želja je, da bi bilo v društvu aktivnih več mladih in da bi starši zgodaj usmerjali svoje otroke v športne dejavnosti. Istočasno pa se zavedam, da se bomo morali tudi znotraj društva bolj potruditi in poiskati sodobnejši pristop, ki bo dovolj zanimiv za vse starostne strukture. Tu mislim na najrazličnejše delavnice, na obiske znanih športnikov, na razna medgeneracijska srečanja in drugo.«

Ob zaključku najinega srečanja mi je Nina zaupala še eno svojo »ljubezen.« To sta dve činčili, ki ju je poimenovala Nikola in Anže. Po njiju je šla v Trbovlje, in sicer potem, ko je slišala poziv Društva prijateljev malih živali, da je rejec teh živali rejo opustil in jih okoli sto spustil v bližnji gozd. Nevajene samostojnega prehranjevanja in življenja v gozdu bi zagotovo poginile. Za tako dejanje je tudi potreben pogum, in upam, da je bilo ob tej priliki več Nininih somišljenikov, ki so tem prijaznim, mehkim, družabnim živalcam rešili življenje.

Meta Železnik

Boštjan Kralj - dobitnik občinske nagrade

Bošljan Kralj, 24-letni diplomirani ekonomist, je letošnji dobitnik občinske nagrade. Na najin pogovor sem prišla z nekajminutno zamudo, kar sicer pri meni ni v navadi, in moram priznati, da mi je bilo neprijetno. Vendar sem hitro ugotovila, da sem v družbi na pogled sicer nežnega in simpatično nasmejanega mladeniča z veliko pozitivne samopodobe in jasno izoblikovanim življenjskim slogom.

Za nagrado ste bili predlagani na pobudo Planinskega društva Trzin. Kakšna je vaša vloga v tem društvu?

Sem podpredsednik društva, namestnik blagajničarke, namestnik načelnika mladinskega odseka, na vsakoletnih taborih sem

Boštjan Kralj (foto: arhiv Emila Pevca)

že osmo leto član vodstva tabora, kot pomočnik mentorja sodelujem pri izvajanju programa planinskega krožka v osnovni šoli, tri leta pa sem bil tudi vodja planinske skupine dijakov in študentov. V šolskem letu 2005/2006 sem vodil planinsko šolo. Program zajema 28 ur teoretičnega pridobivanja znanja s področja zgodovine planinstva, organiziranosti PZS, prve pomoči, gibanja v naravi, planinske opreme, nevarnosti v gorah, orientacije, poznavanja gorstev, rastlinstva, živalstva... Temu sledi 36-urno praktično preizkušanje pridobljenega znanja v naravi. Ob zaključku planinske šole otroci opravijo izpit in na občnem zboru Planinskega društva prejmejo pisno potrdilo o opravljeni planinski šoli.

Našteli ste vrsto zadolžitve. Vsaka od njih zahteva veliko znanja, volje in seveda časa. V pogovoru z vami sem dobila vtis, da ste perfekcionista, zahteven do sebe in drugih, pri delu natančen in dosleden. Poleg tega ste redno zaposleni in vaš delavnik je pogosto daljši od osmih ur. Vam sploh ostane kaj prostega časa, da se posvetite izključno sebi?

Sem zagovornik aktivnega prostega časa, to pomeni, da nikoli ne uživam v brezdeležju. Čas je za mene vrednota, ki jo upoštevam in spoštujem. Zadnje leto se namreč ukvarjam z digitalno fotografijo, planinski izleti, ki jih že štiri leta pripravljam in ureničujem z otroki, mladino in odraslimi, so idealna priložnost za dobre motive. Rad pa tudi kolesarim in gledam dobre filme.

Kaj pomeni za vas dober film?

Film mora imeti predvsem dobro zgodbo. Današnji filmi ponavadi te nimajo in pri-

kazujejo zgolj avdiovizualne efekte. Zato sem ljubitelj klasičnih filmov in trilerjev.

V nadaljevanju najinega pogovora je Boštjan izpostavil problem prostovoljnega dela, ki po njegovem mnenju danes nima več prave veljave. Leta 1995, ko se je sam vpisal v planinsko društvo, je bil interes mnogo večji, saj je veliko sošolcev in sošolk iz razreda hodilo na planinski krožek. Danes so to le posamezniki. Zadnja leta se pojavlja tudi zanimiv paradoks. Letna članarina za najmlajše je v našem društvu 1000 tolarjev. Toda starši raje vozijo otroke drugam, na primer h karateju, kjer je mesečni prispevek mnogo večji. »Nasploh sta vsebina aktivnosti v planinskem društvu in organizacijske oblike delovanja preste, stroški za starše minimalni, zato me čudi tako majhna odzivnost,« pravi Boštjan.

Kaj torej menite o prihodnosti društva?

V društvu je trenutno aktivnih malo ljudi, vendar tisti, ki smo, pripravljamo dejavnosti po svojih najboljših močeh, kljub temu da za svoje delo nismo plačani. Rad bi še poudaril, da bo morala v prihodnosti Planinska zveza Slovenije razmišljati o sodobnejših vsebinskih in organizacijskih oblikah delovanja. V Sloveniji veliko ljudi hodi v gore, vendar se ne odločajo za vpis v planinska društva. Žal je resnica tudi ta, da je večja pozornost namenjena drugim športnim zvrstem, to sta predvsem nogomet in košarka. Sam si bom znotraj našega društva še naprej prizadeval po svojih močeh storiti kar največ dobrega za razvoj gorništvu. Priznanje, ki sem ga dobil, je zato le nova pobuda in istočasno obveza.

Hvala lepa za prijeten pogovor in še enkrat - iskrene čestitke!

Meta Železnik

Dvajseti mladinski planinski tabor - Medvodje 2006

Ribčev laz, Jezersko, Krnica, Bavšica, Planina na Kraju, Rudno polje, Krnica, Jezersko, Vrata, Bavšica, Trenta, Koprivna, Rudno polje, Podvolovljek, Krnica, Jezersko, Drežnica, Dovje, Rudno polje ... in končno smo pri Medvodju, kjer je letos stal jubilejni 20. mladinski planinski tabor PD Onger Trzin. Udeleženci in vodstvo smo ga že nestrpnost čakali in bili na koncu - verjamete ali ne - nagrajeni z devetimi sončnimi dnevi brez kapljice dežja, kar je omogočilo izpeljavo načrtovanega gorniškega programa in zagotovo razveselilo starše, ki so letos dobili domov za nekaj konkretnih odstotkov bolj čiste otroke in oblačila. Za 20. tabor se kaj takšnega res spodobi.

In kaj smo počeli letos? Hribolazili, ustvarjali, se zabavali, spoznavali zanimivosti... Pa začnimo s hribolazenjem: še pred prihodom v tabor smo se sprehodili po gozdni učni poti v Dovžanovi soteski, v času tabora pa je sposobnejša skupina osvojila še Veliki vrh, Košutnikov turn in Stegovnik, »mlajši« pa so šli na planino Kofce in vrhova Plešivec in Medvodnico. Končno

Seveda pa v naslednjih tednih (in mesecih) lahko pričakujete še nekaj »posladkov s tabora«: »WC cajtnj« je že začel izhajati »on-line« (prepričajte se na naši spletni strani), CD s tabornimi fotografijami, taborni časopis B.N. (Brezmejna Navkreberlazenja), predstavitev našega dela ob tednu otroka, če pa bo imela »sreča mlade«, se zna zgoditi, da boste tam nekje v decembru ugledali vabila, ki bodo vabila na »Pregled skozi dve desetletji mladinskih planinskih taborov«.

Starejši na vrhu Stegovnika, v ozadju greben Košute. Na Stegovnik iz Medvodja ne vodi markirana pot.

nam je spet uspelo izvesti tudi čisto pravo bivačiranje; noč pod zvezdami so udeleženci preživeli na planini Dolga njiva. En dan smo namenili spoznavanju okoliških zanimivosti; tako smo se sprehodili skozi tunele na Baronovi poti proti Begunjščici, si ogledali podružnico taborišča Mathausen na Ljubelju, obiskali rudnik živega srebra nad zaselkom Lajb, občudovali Tominčev slap in z zanimanjem »požirali« enkratno predstavitev čevljarke zgodovine v tržiškem muzeju.

Zabavni in delno tudi poučni del taborjenja so izpolnile igre brez meja, lov za zakladom, tekmovanje v izdelovanju obutve, kviz, turnir v taroku, pevski večeri, spuščanje čez vodo po »žičnici«, tekmovanje v pantomimi, manjkal pa ni niti taborni loto. Na koncu pa seveda še planinski krst, kjer smo tokrat na novo ime »obsodili« le štiri mlade planince, a zato dogajanje ni bilo

nič manj zanimivo. Za vse, ki jim ustvarjalna žilica ne da miru, so bile tudi letos na voljo ustvarjalne delavnice, ki so zapolnile čas po popoldanskem počitku. Da nam ni zmanjkalo energije, pa je za odlično hrano skrbela kuharica Rezka, ki je tudi tokrat upravičila svoje planinsko ime - Nasmejana palačinka.

Pa naj bo zdaj dovolj pisanja. Vsi, ki ste bolj radovedne sorte, si več o naših dogodivščinah lahko ogledate in preberete na

spletni strani <http://onger.org/> (na desni vas čaka prav poseben »vstopni« gumb). Mladi, vi pa ste vabljeni, da se nam drugo leto pridružite, če vas mikajo takšne počitnice.

Irena Mučibabić

Invalidi MDI Domžale na izletu v Mežici in na Dravi

Vsoboto, 15. julija, smo se člani MDI Domžale odpeljali na pohajkovanje po rudniku Mežica, Prežihovini in splavarjenje po Dravi.

Vožnja z avtobusom do Velenja in naprej do Mežice je bila prijetna, saj smo si izletniki sami pričarali prijetno vzdušje. Kratek opis poti našega izleta, predvsem značilnosti Koroške, nam je predstavila članica društva, prof. Novakova. Potem ko smo si nadeli rudarske čelade in se oblekli v živooranžne bluzone in ko so si moški pritrtili še svetilke, smo se dobesedno zbasali v premajhne vagončke, ki so nas odpeljali v notranjost rudnika. Za nas, ki še nismo videli rudnika od znotraj, je bila to res dogodivščina in hkrati strah z občutkom krivde, kako so rudarji, pravzaprav cele rudarske družine v preteklosti (marsikje pa tudi še sedaj) garale za ubogi vsakdanji kruh. Temni rovi s prikazom rudarskega dela, vse od začetka pa do zaprtja rudnika - iskanje svinčeve rude, miniranje, odvoz rude, iz katere se je v najboljšem primeru pridobilo 10 odstotkov svinca. Naenkrat smo se znašli v popolni temi, iz katere so se zaslišali

glasovi podzemnega škrata, ki dajejo slutiti, zakaj je marsikateri rudar v popolni temi (v primeru, da mu je ugasnila svetilka) zblaznel. Bili smo v rovih rudnika na približno 500 metrih nadmorske višine in videli smo veliko rogov, a kljub temu si težko predstavljam Peco z 800 kilometri rogov v različnih nadmorskih višinah. Kako prijeten občutek nas je objel, ko smo spet zagledali sonce in dan!

Druga izletniška točka so bile Kotle - spomenik in domačija oziroma hiša spomin-

kov na Prežihovega Voranca. Oskrbnica domačije in hkrati daljna Vorančeva sorodnica nam je povedala nekaj o delu in življenju pisatelja Voranca. Izletniki smo bili zadovoljni, saj so se v nas prebudili spomini na otroštvo in obvezen šolski program, v katerem je našel prostor tudi pisatelj Prežihov Voranc.

Preostalo nam je še splavarjenje na Dravi. Splavarji so nam zaželeli dobrodošlico s kruhom, soljo in žganjem, za spomin pa je vsak dobil kuhalnico, ki je služila kot igralni inštrument za odigrano zadnjo pesem splavarskega programa. Prijeten sprejem to-

rej, na šegav način predstavljeno flosarstvo in splavarstvo ter njihova zgodovina. Pesem s spremljavo harmonike in spet hrana - splavarski golaž - razpoloženje je bilo odlično! Nato splavarski krst naše predsednice Vide. Glasen smeh se je mešal s šumenjem Drave, medtem ko je odgovarjala na šegava vprašanja krstitelja. In že smo bili doma. Menim, da lahko v imenu vseh izletnikov potrdim: da, bilo nam je lepo, bil je res dober izlet.

Martina Lampret

Slovenski invalidi v Tuniziji

Pred kratkim se je 44 članov in članic Medobčinskega društva invalidov Domžale, pripravljenih na nove izzive, podalo na pot proti Genovi, od koder so odpluli proti Tunisu. Po 22-urni vožnji z ladjo jim je prenočevanje na trdnih tleh zelo koristilo.

Sledil je ogled Kartagine - mesta, kjer so si domovanje najprej ustvarili Feničani, katerim so sledili Rimljani, nato pa še Arabci, tako da si je danes mogoče ogledati ostanke vseh treh kultur. Najlepši so iz rimskih časov. Ogledali so si grič Birse, muzej Kartagine, mesto Tunis, posebej Sidi Bousaid, elitni del mesta, ne zaradi bogastva, pač pa zaradi značilnih gradenj za ta del Afrike. Nizke bele hiše z modro obrobjenimi okni in vrati delujejo zelo čisto in z vsem cvetjem z ulične strani kar vabijo, hkrati pa modra barva menda odganja insekte. Vožili so se skozi Hammamet do Monastirja, rojstnega kraja nekdanjega predsednika Habiba Burgibe. Naslednji kraj njihovega ogleda se ponaša s tretjim največjim rimskim amfiteatrom, kjer vsako leto poteka festival orkestrov z vsega sveta. Po El Djemu so se ustavili v gorski puščavi Matmati,

kjer živijo Berberi, ob kosilu pa spoznali podzemni hotel in si ogledali življenje domačinov v podzemnih trigloridskih hišah. Pravo peščeno puščavo so okusili v okolici Douza, kjer so jahali kamele, posebno doživetje pa je bila slovenska narodna pesem, ki je pod večer zadonela sredi puščave pod afriškim nebom. Ena izmed udeleženk je dejala: »To je nekaj, kar se ne da opisati, treba je doživeti.«

S tem pa presenečenj še ni bilo konec. Cesta čez največje slano jezero na svetu s površino 5000 kvadratnih kilometrov in dolgo 150 kilometrov, jih je spomnila, kakor majhni smo ljudje. Občudovali so tudi čudovite saharke rože, sprimek soli in peska, ki jih podnebne razmere oblikujejo v čudovite cvetove različnih velikosti. Sledil je obisk Chott el Jerida, kjer so se s kočijami popeljali v oazo dateljnovih palm, doživel so utrip tržnega dne, obiskali gorske oaze z izvirov sladke vode, kamor so se odpeljali skozi puščavo z džipi. Videli so tudi staro Chebiko, ki jo je leta 1987 uničilo deževje. Hiše so se dobesedno sesule, ker je s hriba (zanje je to že gora) drla vo-

da. Od tod so se napotili proti severu, mimo Gafse, kjer se konča puščava in se spet začnejo nasadi oljk ter kilometrski nasadi trte, obdani z živimi mejami iz kaktusov, ki dajejo pokrajini svojevrsten čar.

Posebno presenečenje jih je čakalo na enem od številnih postajališč, kjer so med zastavami našli tudi slovensko. Kakšen balzam za dušo in srce, ko so spoznali, da tudi tu vedo za Slovenijo. To so pričarali trije godci, udeleženci pa so sami poskrbeli za slovensko - tunizijsko varianto trebušnega plesa. V najbolj islamskem mestu Kairovanu so skušali na tržnici barantati pri nakupu tepihov, pa od trgovcev ni bilo prave volje, zato pa so to nadoknadili v Soussu, kjer so se sprehajali po medini - trgu in začutili utrip življenja na ulici. Ob koncu so si ogledali še najbolj ekskluzivni turistični kraj na mediteranski obali Port el Kantaui - hotelsko naselje z zelo navitim cenami. Za potovanje je lepo poskrbela agencija z izvrstno ekipo, ki so jo sestavljali vodnica Vanja ter šoferja Janez in Jože, ki so ob vsem drugem poskrbeli tudi za zabavo. Hvala.

MDI Domžale

Prve poteze smo že povlekli...

Počasi zopet oživljajo dejavnosti, ki med počitnicami nekoliko zamrejo, saj se nas večina odpravi na zasluženi dopust ali pa se kakorkoli drugače umaknemo iz običajnega kraja bivanja. Sedaj znova prihajajo na plan razna tekmovanja in šahisti tu nismo izjema. Konec avgusta smo že imeli prvo možnost, da se pomerimo v igranju pospešenega šaha.

Naš tradicionalni pokrovitelj Bar Repek je ponovno s sponzorstvom izkazal privrženost tej priljubljeni miselni igri, in 20. avgusta se je zbralo 38 šahistov

(lansko leto je bila prireditelj teden dni prej in tekmovalo je 30 šahistov) iz raznih krajev Slovenije na ploščadi pred omenjenim lokalom v zavetju gasilskega šotora. Do zasluženega kosila ob treh popoldne je bilo odigranih devet kol po švicarskem sistemu, za vsako partijo pa je bilo na voljo dvakrat po petnajst minut. Šahovski sodnik A. Kozarski, ki je suvereno vodil tekmovanje, je ob koncu turnirja razglasil zmagovalce in podelil denarne nagrade. Najboljši šahist je bil mednarodni mojster **Leon Mazi** iz ŠD Ptuj, ki je oddal vsega en remi. Za njim sta se na drugo in tretje mesto s po sedmimi točkami uvrstila **M. Črepan** (Maribor) in **Z. Jeraj** (Jesenice). **Trzinci se letos ne moremo pohvaliti z visokimi uvrstitvami, saj je bil naš najboljši predstavnik B. Bajec** šele dvajseti (lani

Zmagovalec Repkovega turnirja **L. Mazi**

osmi) z izkupičkom 4,5 točke. Enako številko jih je priigral **I. Hodžič** (21. mesto), ostali člani pa so bili razvrščeni za obema, in sicer: **Varga** (25.), naš predsednik **Mlakar** (27.), **Andlovic** (29.), **Banfi** (30.), **Banko** (36.) in **B. Kesič** (38.)

V začetku tega meseca smo bili šahisti povabljeni na dvoboj s tekmeci iz Prevoj, kjer šahisti nastopajo pod imenom ŠD Črni graben. Odigrali smo vsak po deset partij, in sicer tako, da je vsakdo iz naše desetčlanske ekipe igral po eno partijo z vsemi nasprotnikovimi šahisti, ki jih je bilo prav tako deset. Celoten dvoboj je ob tempu deset minut za partijo na igralca trajal dobre tri ure in ob koncu smo morali čestitati domačinom, ki so nas premagali s 63 : 37. S to zmago so si povrnilo prehodni pokal, saj

smo lansko leto zmagali Trzinci. Naši ekipe je največ točk priboril **Igor Rojs**, in sicer 9, uspešen pa je bil še **N. Jukan**, ki je zbral 5,5 točk. Pri gostiteljih so odstopali **J. Hribar** (MK) z devetimi zmagami in **Z. Nikoliš** ter **D. Veskovič** s po 8,5 točkami. Po zaključku dvoboja smo bili vsi povabljeni na odlično večerjo, ob kateri smo se prijetno pogovarjali in spletli nove prijateljske vezi s siceršnjimi nasprotniki za šahovnico. Še ta mesec bo steklo tudi vsakoletno tekmovanje v Domžalsko - kamniški ligi. Ekipe so že razdeljene v dve skupini, pač glede na

lanskoletne dosežke. Člani ŠD Trzin smo prijavi tri moštva in v prvi ligi bomo nastopili z ekipo, ki nosi ime sponzorja Pecobar. Drugi dve ekipe (Buscotrade in Dom-In, Agencija za nepremičnine) bosta tekmovali v drugi ligi in že v prvem kolu se bosta pomerili med seboj. Celotno tekmovanje traja devet kol (tednov) in ob koncu boste bralci seznanjeni o naših dosežkih. Zaradi prihajajoče sezone smo začeli tudi z medsebojnim igranjem, in tako lahko vsi, ki vam je šah pri srcu in bi se radi pomerili s člani društva, obiščete naše klubске prostore na Mengeški cesti 9 (v prvem nadstropju nekdanje občinske stavbe), kjer ob ponedeljskih zvečer od 19. ure dalje preverjamo naše moči na črnobelih poljih.

Andrej Grum

Felix na spominski poti prijateljstva

Mitja Antalašič, 26 letni mladenič iz Trzina, je pred nekaj leti začel kolesariti na pobudo sodelavca, kar tako, za kratek čas. Enkrat tedensko je prekolesaril razdaljo od Trzina do Kamniške Bistrice in nazaj. Najprej ni vedel, kateri šport bo tisti, ki mu bo izpopolnjeval življenje, ohranjal in utrjeval fizično kondicijo in psihično stabilnost. Kmalu je spoznal, da je prav kolesarjenje tisto, ki ga veseli in navdušuje. Včlanil se je v Smučarsko društvo Trzin in danes je aktivni član Kolesarskega društva Felixi.

Z velikim navdušenjem je povedal, da je letos »premagal sam sebe in svoj strah«. Udeležil se je zahtevne, a prijetne kolesarske prireditve »Pot prijateljstva Vukovar - Ljubljana«, ki je bila organizirana že tre-

tječ. Dve leti jo je le spremljal, opazoval in upal.

Kondicijsko je v zadnjem letu v družbi trzinskih felixov opazno napredoval in odločitev je prišla povsem spontano. Krenil je na 500 kilometrov dolgo pot, ki so jo premagovali tri dni, od 22. do 24. junija. Prvi dan so prevozili 170 kilometrov, od Vukovarja do Virovitice, drugi dan so nadaljevali vožnjo preko Bjelovara in Zagreba do Čateža (210 km), zadnji dan pa so prevozili 120 km in preko Brežic, Trebnjega in Grosupljega prispeli do Ljubljane.

Organizator te prireditve je Društvo hrvaško - slovenskega prijateljstva, ki jo je skupaj s sponzorji in individualnimi prispevki kolesarjev udeležencev tudi finančno uredničilo.

Kolona kolesarjev je štela štiri ženske in enaintrideset moških, skupaj petintrideset kolesarjev.

Med vožnjo so bile občasno prisotne tudi manjše krize, posebno pri vzponih. A tovarišstva v takih trenutkih ne manjka in z minimalno pomočjo bolj izkušenih kolesarjev je Mitja zmagel.

Na poti so jih vzpodbujali mimoidoči, jih občudovali in se čudili tolikšnemu pogu-

mu. Prireditev je pomembna tudi zato, ker je vezana na ohranjanje spomina na številne žrtve. Obiskali so spominsko obeležje v Ovčari, kjer je v zadnji vojni padlo 200 zdravstvenih delavcev in civilistov. Ogleдали so si tudi mesto Vukovar. Vtisi so nepozabni, na novo stkane prijateljske vezi iskrene, veselje nad premaganimi kilometri nepopisno. To in še več je izkupiček in plačilo za premagane napore!

Ob vsem že povedanem je Mitja zaključil svojo pripoved: »To, kar sem prevozil, spoznal in videl, tokrat z očmi kolesarja, je za mene neizmerna sreča in nov izziv. Na ključnem srečanju v Mostecu smo si z novimi prijatelji ponosno in brez strahu obljubili ponovno srečanje prihodnje leto.« Iskrene čestitke!

Meta Železnik

Turistično društvo med počitnicami

Na povabilo organizatorjev smo se iz Turističnega društva Trzin, večji del naši rezbarji, z mentorjem g. Marjanom Vodnikom na čelu, med počitnicami udeležili številnih prireditev, srečanj in sejmov tako doma kot v tujini.

Najprej naj omenim kmečki praznik v Moravčah, ki ga je organiziralo tamkajšnje turistično društvo, ki je na predvečer pripravilo tudi razstavo kmečkega orodja nekoč in danes. Sončna nedelja je privabila veliko gledalcev kmečkih iger, tekmovanj, vabile so dobrote tamkajšnjih gospodinj, ponudba zelišč, izdelki domače obrti in podobno. Kot vedno so bili zanimivi izdelki rezbarjev in način obdelave lesa v zanimive skulpture.

Sredi julija smo bili na prazniku breskev v Prvačini. Organizatorjem je letos kar nekajkrat ponagajalo vreme: breskve še niso bile zrele in zato obiskovalcev niso mogli povabiti na trgatve v nasade, na stojnicah pa teh prelepih sadežev ni manjkalo. V bližini so se gasilci mučili z velikim požarom, popoldne pa je kraj in predvsem okolico presenetila nevihta s točo, ki je povzročila tudi precej škode. Vsemu navkljub so se znali poveseliti, pripraviti kulturni program z domačimi folklornimi in pevskimi skupinami, ponuditi pristne domače jedi, ki so v večini dišale po breskvah, in odpreti vrata vinskih kleti. Eni in drugi smo se spet povabili v goste (v Trzinu je že nastopala folklorna skupina in pevci z Vogrskega), posebej pa so poudarili, naj s seboj pripeljemo rezbarje.

V začetku septembra pa so se naši rezbarji predstavili na prazniku lesa v italijanski Sutriji, manjšem kraju ob zgodovinski rimski cesti Julija Augusta. V tem kraju organizirajo letno tri pomembne prireditve; poleg praznika lesa, ki so se ga letos ob domačih udeležili še rezbarji iz Slovenije in Hrvaške, praznik košnje in decembra praznik jaslic. Za turistične delavce z območja projekta »Trkamo na vrata dediščine« (kamor je vključena tudi naša občina) je ogled zanimivih projektov s pomočjo evropskega sofinanciranja organizirala Zadruga za razvoj podeželja Jarina iz Dola pri Litiji. Uspevajo s projektom

ohranjanja tradicionalne obrti v sodelovanju s šolami za deficitarne poklice in preureditvijo starih podeželskih hiš v prenočišča.

Prireditev »Pšata - Pšata« (organizirajo jo na vsaki dve leti) je bila letos petič. KD Dragomelj Pšata in Konjeniško društvo Cerklje na Gorenjskem skušata na srečanje obeh vasi - Pšat, na izviru in izlivu reke Pšate v Kamniško Bistrico, privabiti čim več konjskih vpreg, prireditev pa popestriti predvsem s športnimi igrami na startu in cilju, in seveda v krajih, ki so navezani na reko Pšato in skozi katere potujejo konjske vprege. Sodelovali smo tudi iz naše občine, in sicer s konjsko vprego Franci Florjančič, s finančnim prispevkom občine Tr-

zin in s pogostitvijo za udeležence povorke v gostilni Pri Narobet'.

Zadruga za razvoj podeželja Jarina pripravlja tudi program izletov po območju, ki ga pokriva projekt »Trkamo na vrata dediščine«. Maja in junija so si ogledali posamezne kraje in njihove zanimivosti. Kot so povedali, bodo obiskovalcem ponudili enodnevne, pa tudi dvodnevne izlete, saj je območje po znamenitostih zanimivo in tudi prenočišča bi se našla. Med kulturno-zgodovinskimi objekti omenjenega območja bo na ogled tudi grad Jable. Predstavnica za stike z javnostmi CEP nam je povedala, da bo grad na ogled s strokovnim vodenjem vsako drugo soboto v mesecu.

Jožica Valenčak

Trzinci v Sutriji

Turistično društvo Trzin je bilo v okviru projekta Aktivno podeželje (projekt izvaja Zadruga za razvoj podeželja Jarina iz Litije) povabljen na strokovno ekskurzijo v majhno italijansko mesto v osrčje Karnijskih Alp, Sutrio.

V tem mestecu na prvo septembrsko nedeljo praznujejo praznik lesa, in v ta namen po vseh mestnih ulicah pripravijo različne stojnice, kjer prikazujejo rezbarska ter druga umetniška dela iz lesa. Tega sejma, sicer poimenovanega »Čarobnost lesa«, se je že šesto leto zapored udeležil tudi mentor trzinskih rezbarjev, Marjan Vodnik. Obiskovalci sejma so bili nad njegovimi umetninami navdušeni.

Za TD Trzin Mateja Erčulj

Trzinski orientacisti uspešni na mednarodni ravni

Kar petim članom Orientacijskega kluba Trzin se je uspelo uvrstiti v državno reprezentanco in uspešno nastopiti na evropskem ter svetovnem prvenstvu v precizni orientaciji.

Julija sta se svetovnega prvenstva v precizni orientaciji (World Trail Orienteering Championship) udeležila **Anja Babič** in **Krešo Keresteš**, oba člana OK Trzin. Tekmovanja v Joensuu na Finskem se je udeležilo 16 reprezentanc, tekmovalje pa je potekalo dva dni. Po prvem dnevu je bil Krešo na 12. mestu, le dve točki za najboljšimi, Anja pa na 36. mestu. Z najboljšim rezultatom drugega dne se je Krešo uspel prebiti na končno četrto mesto in je le za točko zgrešil odličje. To je doslej najboljši rezultat slovenskih orientacistov na velikih tekmovanjih v precizni orientaciji v katerikoli orientacijski panogi (orientacijski tek, precizna orientacija, orientacijski tek na smučeh in orientacija z gorskimi kolesi). Dosežek je še toliko pomembnejši, ker je to drugi najboljši rezultat Neskandinavca na vseh dosedanjih svetovnih prvenstvih. Anja je dosegla končno 32. mesto.

»Tako dober rezultat me je presenetil, čeprav sem potihou upal na uvrstitev med najboljših deset. Razlika med najboljšimi je bila res minimalna, saj so trije pred menoj dosegli le točko več, vendar so bili dejansko boljši in sem jim za to tudi čestital. Upam, da bom prihodnje leto lahko nastopil tudi na svetovnem prvenstvu v Kijevu,« je po končanem tekmovanju dejal Krešo. S tem uspehom v precizni orientaciji smo si Slovenci odprli vrata na mednarodnem prizorišču in že septembra bomo Trzinci na povabilo organizatorjev s Švedske potovali na pomembno mednarodno tekmovalje Nordic Match v Uppsalo na Švedsko.

Trije Trzinci tudi na evropskem prvenstvu v precizni orientaciji v Litvi

Dober mesec pred svetovnim prvenstvom so se evropskega prvenstva v precizni orientaciji udeležili trije člani OK Trzin: **Niko** in **Timi Čížek** ter **Fanika Trunkelj**. Tudi to tekmovalje je potekalo dva dni in v dveh kategorijah, kjer »open« predstavlja absolutno kategorijo, »paralimpik« pa je namenjena le invalidom. Precizna orientacija je namreč eden redkih športov, kjer lahko invalidi tekmujejo povsem enakovredno z ostalimi. Ustvarjena je bila namreč z namenom, da bi se z orientacijo spoznali tudi tisti, ki jim zdravje ne omogoča možnosti tekmovalje v klasičnih panogah orientacijskega teka. Tako so pri precizni orientaciji orientacijske naloge še zahtevnejše. **Niko Čížek** je po prvem dnevu tekmovalje v kategoriji paralimpik pristal na odličnem

Anja in Krešo pred pričetkom slavnostne otvoritve Svetovnega prvenstva v precizni orientaciji.

četrtem mestu. Zaradi neizkušenosti in treme je v drugem delu svojega debitantskega nastopa naredil nekaj nepotrebnih napak, kar ga je stalo vidnejše uvrstitve. Zasedel je sedmo mesto, Fanika pa 19. mesto. V absolutni kategoriji so osvojili: **Niko** 15. mesto, **Timi** 19. mesto in **Fanika** 31. mesto. Podrobnosti o obeh tekmovanjih si lahko preberete na spletni strani OK Trzin www.oktrzin-klub.si.

Uspehi na drugih tekmovanjih v precizni orientaciji

Trzinci se v precizni orientaciji redno udeležujemo vseh tekmovanj, ki potekajo v naši bližini. Pred nastopi na velikih tekmovanjih smo odlične rezultate dosegli tudi na drugih tekmovanjih, na Hrvaškem, v Italiji in v Sloveniji. Letos poteka skupna slovensko-hrvaška liga v precizni orientaciji. Po prvih tekmah smo kot klub najuspešnejši udeleženci lige, saj zmage dosegamo v vseh kategorijah. Najuspešnejši smo bili na dveh tekmah v Zagrebu, kjer je obkrat v absolutni konkurenci zmagal **Krešo Keresteš**, v paralimpik med invalidi pa obkrat **Niko Čížek**. Septembra je potekalo državno prvenstvo v orientacij-

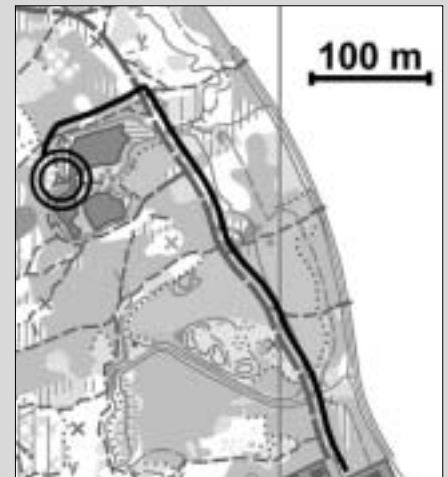
skem teku v disciplini štafete v Ovčji vasi pri Trbižu. Med trzinskimi štafetami sta najboljšo uvrstitev dosegli **Anja Babič** in **Mateja Keresteš**, ki sta s skupnim šestim mestom osvojili naslov državnih prvakinj. Tudi v skupnem seštevku Slovenske orientacijske lige sta Trzinci na odličnem drugem in tretjem mestu v svoji kategoriji.

Anja Babič in Krešo Keresteš

Nagradna igra OK Trzin

Orientacijski klub Trzin vabi vse bralce Odseva k sodelovanju v nagradni igri, ki bo potekala vsak mesec. Namen igre je, da bi Trzincem približali orientacijo v naravi, predstavili orientacijske karte in hkrati promovirali naše sponzorje.

Naloga nagradne igre je, da s pomočjo izseka iz karte za orientacijski tek na terenu najdete orientacijsko zastavico z geslom. To geslo si zapomnite ali prepisete in ga pošljete po elektronski pošti na naslov kreso.kerestes@siol.net ali po pošti na naslov OK Trzin, Motnica 15, Trzin. Oranžno - bela orientacijska zastavica, velikosti 15 x 15 centimetrov, bo postavljena od sobote, ko izide Odsev, in bo tam cel teden. Mesto postavitve bo na karti označeno z dvojnimi krogi in se bo nahajalo nekje v občini Trzin. Da bi kraj lažje našli, bo začetek poti prav tako označen na karti s trikotnikom. Glede na želje sponzorjev bomo nagradili vse uspešne udeležence nagradne igre s praktičnimi nagradami ali pa izžrebali srečne nagrajence.

Septembrska nagradna igra OK Trzin

Naš prvi sponzor je **Lekarna Flerin** z Ljubljanske ceste 59 v Domžalah. Deluje že deset let in je prva zasebna lekarna na našem območju. Nudijo praktične nagrade za prvih petdeset udeležencev nagradne igre. Prvo zastavico bomo postavili nekje na območju Frnihtovega bajerja. S pomočjo priložene karte verjetno ne bo problem najti kontrolne zastavice z geslom. Srečno!

DPM pred koncem šolskega leta in med počitnicami

Tako kot vsako leto smo tudi ob koncu prejšnjega šolskega leta obiskali in obdarili otroke v vrtcu Žabica, ki so zaključevali predšolsko obdobje in so pred dnevi prvič prestopili prag OŠ Trzin. Otroci so nas bili zelo veseli in ob vprašanju, če poznajo Društvo prijateljev mladine Trzin in njegovo vlogo v okolju, so povedali, da pomagamo mladim pri preživljanju prostega časa. Še bolj pa so bili veseli darilne vrečke, v katero smo spravili zvezek, mapo, denarnico in barvice. Ob tem se iskreno zahvaljujemo Mladinski knjigi in gospe Martini Orehek iz Trzina za izjemno lepe šolske potrebščine.

Poleg tega je naše društvo sofinanciralo predstavo za prejemnike zlate bralne značke iz OŠ Trzin, ki jo organizira Zveza prijateljev mladine Domžale. Med polletnimi počitnicami smo se povezali s Športnim društvom Sonček iz Domžal, ki je organiziralo plavalne tečaje na bazenu v Domžalah. Naše društvo je vsem trzin-skim otrokom poravnalo polovico cene tečaja.

Naša stalnica je tudi torta, s katero vsako leto na prvi šolski dan pogostimo prvošolčke in njihove učiteljice na OŠ Trzin.

Za konec pa vas še enkrat vabimo k našim novim oblikam druženja (babičina kuhinja, restavracija, pogovarjamo se

po angleško...), o čemer vas bomo še naprej sproti obveščali.

Mateja Chvatal, DPM Trzin

Društvo prijateljev mladine Trzin vas vabi na nove oblike druženja in učenja med prostim časom

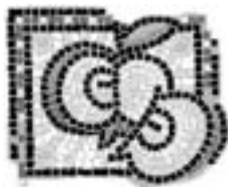
Restavracija - predavanja - ogledi - delavnice

Vabimo vas, da se nam pridružite v novem programu, ki ga bo vodil akademski kipar, restavracija in magister umetnosti

Ljubo Zidar.

Na predavanjih boste spoznali osnovno informacijo o nastanku nepremične in premične dediščine, materialih, mojstrskih delavnicah, umetniških obrteh in o vzrokih staranja, propadanja materialov ter načinih reševanja s poznavanjem osnovnih postopkov ustavljanja propada, restavriranja in negovanja. Pridobljeno znanje boste preverjali in dopolnjevali na **ogledih različnih restavratorskih delavnic, muzejev, gradov in starih mestnih jeder.** V drugem delu programa pa sledi **praktično delo v restavratorski delavnici.**

Program bomo izvajali enkrat tedensko, in sicer **ob ponedeljkih od 17.30 do 19. ure** v učilnici OŠ Trzin. Cena za celotni program, ki obsega 75 ur, znaša **12.000 tolarjev** na udeleženca.

Babičina kuhinja za današnji čas

Druga zanimiva oblika druženja bo dejavnost z naslovom **Babičina kuhinja za današnji čas.**

Program bomo izvajali **vsak prvi četrtek v mesecu od 16. do 18. ure** v gospodinjstvi učilnici na OŠ

Trzin. Prvo srečanje bo v četrtek, 5. oktobra 2006. Udeležba je brezplačna.

Ker želimo pri tej dejavnosti **spodbuditi medgeneracijsko druženje**, mora vsakega otroka spremljati odrasla oseba - mama, oče, dedek, babica, teta, prijatelj...

Spoznavanje novih plesnih korakov

Tretja zanimiva oblika druženja pa bo spoznavanje novih plesnih korakov. Program bomo izvajali enkrat tedensko v Mladinskem klubu v Trzinu od sredine oktobra dalje. Točen termin začetka vam sporočimo naknadno.

Da bi vse te nove dejavnosti zaživele, moramo zbrati vse tiste, ki vas posamezno področje zanima, medtem ko bo začetek posamezne dejavnosti odvisen od zadostnega števila prijavljenih.

Za vse dodatne informacije pa lahko pokličete tudi **Matejo Chvatal na GSM 031 522 822.**

Preživite svoj prosti čas po vašem okusu, zato vas z veseljem pričakujemo!

Prijateljski pozdrav,
Mateja Chvatal,
predsednica DPM Trzin

Taborniki bomo kmalu spet z vami!!!

Preživeli smo tudi letošnje poletje, v katerem ni manjkalo sonca, dobre zabave in seveda tradicionalnega tabora. Letos smo taborniki rodu Skalni tabori iz Domžal teden dni v naravi preživeli v Stavči vasi. Imeli smo se enostavno najboljšo.

Vsak dan nas je prebudilo nežno sonce in nas zvalo iz toplih spal in šotorov. Po jutranji telovadbi in obilnem zajtrku smo se po vodih odpravili v gozdne šole, kjer smo utrjevali in usvajali taborniško znanje. Naučili smo se postavljanja ognjev, zasilnih bivakov in življenja v naravi. Spoznali smo tudi užitne rastline, iz katerih smo si kuhali izvrstne čaje. Obnovili smo taborniški bonton in se ponovno pogovarjali, na kakšen način lahko obvarujemo našo mater naravo. Seveda pa brez posebnega dneva na taboru pri nas ne

družite in uživajte z nami! Vpis v šolsko leto 2006/2007 bo v **pe-tek, 6.10.2006, ob 16.00** pred osnovno šolo Trzin. Lep taborniški pozdrav.

Maja Omahn

Pšata - nekdanji otroški raj (nadaljevanje)

Med osnovnošolskimi počitnicami se je krona otroškega dogajanja odvijala za Pšato: kopanje, učenje plavanja, skakanje v vodo, grajenje jezov, torej prava otroška poezija. Zaupal vam bom našo najbolj priljubljeno tehniko učenja plavanja, ki nam jo je omogočila Pšata (tekoča voda).

Zajeli smo sapa in se v vodi, ki nam je segala malo čez pas, zvali v klobčič. Sprva smo se potopili, potem pa nas je voda dvignila in lebdeče v vodi nas je vodni tok odnesel nekaj metrov navzdol, kolikor je pač zdržala naša sapa. Tako smo upali, da bomo nekoč tudi mi znali plavati, naglas pa smo razglašali, da že znamo plavati. Otroci, zlasti plavalci, smo se zbirali ob znanih kotlih, kot smo imenovali tolmane na Pšati. Najbolj znani v zgornjem delu Trzina so bili Martinčkov, Pavov in Mačkov kotel, v spodnjem pa sta bila najbolj znana Lojzetov in Knoftrov kotel, vendar je v času našega odrasčanja njuna slava že bledele. Zaradi umetnega spreminjanja struge Pšate (regulacije) se je njuna globina zmanjševala. Za temi kotli smo predvsem mlajši fantje vedno gradili jezove iz kamena, obrežnega vejevja, ilovice in travnatih ruš. Tako so nastala kopaljšča, kjer je voda včasih segala čez glavo tudi največjim kopalcem. Ko smo bili manjši, smo se tako globokih tolmunov izogibali v loku. Na manjših tolmunih smo gradili manjše jezove in našemu uživanju ni bilo ne konca ne kraja. Naše prvo kopaljšče je bilo pri starem gradu ali pri vrbi, kot so ga imenovali otroci, doma iz drugega brega Pšate, sledi-

lo pa je kopaljšče pri hrastu. Ko pa smo bili že večji plavalci, pa smo gradili velika kopaljšča v travnikih za železniško progo. V najbolj vročih dneh se je na takih kopaljščih kopal tudi dvajset otrok in večjih najstnikov in daleč naokrog se je razlegalo otroško veselje. S končano osemletko se je zaključilo prijateljstvo s Pšato za večino otrok, dekleta pa so se običajno poslovila že prej.

Nekatere pa nas je Pšata zasvojila tudi s svojim ribjim bogastvom. Naše roke so že bile dovolj krepke, da so obdržale tudi večje ribe, ki smo jih otipali pod naplavljenim vejevjem ali v obrežnih skrivališčih. Seveda smo vedeli, da je krivolov prepovedan, vendar so nas starši zaman svarili, da oni ne bodo plačevali kazni. Poznali smo dejanske razmere, vedeli smo, da trzinski ribiči niso pretirano zavzeti pri preganjanju krivolova. Običajno so oni tako ali tako lovili na še bogatejših vodah.

Ko sem nekoč hodil po Pšati in s starejšim prijateljem lovil ribe, me je prevzela dolga, košata, temnozelena račja zel, ki je plapola v hitri vodi. Dvignil sem del zelenja, da bi si ga od blizu ogledal. Kot mrtva je zel obvisela na moji roki. Ko pa je voda odtekla in se je zel sesedla, se je začelo v njej nekaj drobnega svetlikati in gomazeti. Zdrznil sem se in zel hitro spustil nazaj v vodo. Pogledal sem prijatelja, če je opazil mojo prestrašeno kretnjo. Ni opazil. Čez nekaj časa sem malomarno vprašal, kaj se premika v račji zeli, če jo dvignem iz vode. Rekel mi je, da so to drobne vodne živali, s katerimi se hranijo ribe. Ker so me ribe

gre. Letos smo enega posvetili gusarjem, in sicer tako, da smo živeli kot pustolovci, se oblekli v gusarska oblačila in imeli pojedino, kakršne so imeli včasih mogočni gusarji. Ker pa smo taborniki drug do drugega zelo ljubeznivi in se pri nekaterih ta ljubezen kaže bolj močno, smo za tiste pripravili večer taborniških porok.

Več o taboru pa vam ne povem, saj ga lahko že drugo leto doživite sami! Naj le povem, da je vsem tistim, ki se tabora niste udeležili, lahko zelo žal.

Zato se nam vsi, ki se vas je članek vsaj malo dotaknil, pri-

bolj zanimale, kot njihova hrana, sem na dogodek kmalu pozabil. Čez nekaj let pa so me migetajoči vodni prebivalci zopet presenetili.

Del obrežja Pšate v travnikih so krasile izredno dolge, skoraj meter globoko v vodo segajoče temno rdeče koreninaste zavesse in se zibale v dokaj hitri vodi, ki je z globino dobila svetlo zelen odtенок. Te zavesse so tvorile neverjetno drobne, gosto prepletene gibčne koreninice obrežnih vrb. Same po sebi koreninaste zavesse v potokih niso nič posebnega, toda nikjer nisem videl tako dolgih, navpično padajočih, igrivih v vodnem toku in mehkih na otip, kot na tem kraju. Čeprav smo za temi zavesami velikokrat z rokami lovili ribe, se dolgo nisem zavedel lepote in enkratnosti tega delčka Pšate. Nekega dne, ko je bil ribji ulov bolj skromen in se je temu primerno zmanjšala tudi naša zavzetost za lovljenje rib, se me je dotaknila lepota te čudovite igre narave v vsem razkošju. Tiho sem opazoval in se čudil, kot da bi bil prvič na tem kraju. Hotel sem si pogloblje ogledati predmet mojega občudovanja. Dvignil sem del zavesse nad vodo in se začudil izredno drobnim koreninicam, ki so se gosto prepletale, v naslednjem hipu pa me je že za trenutek prestrašilo migetanje med koreninicami. Hitro sem se pomiril, da to vendarle migeta samo ribja hrana. Za trenutek sem si že zaželel ogledati te drobne živalce, vendar je bila zopet ribiška žilica močnejša. Še danes mi je žal, da takrat ni zmagala radovednost. (se nadaljuje)

Peter Kralj

WE CREATE

FRANCE - ITALY - SLOVENIA

SLOVENIA, AUG 18th - 27th 2006

Pa so za nami resnično prekratke poletne počitnice. Vsi smo polni energije in vtisov dogajanj, ki so napolnila vsakdanjik trzinskega mladinskega tempa. V mesecu avgustu, bolj natančno **od 18. do 27.** smo v Društvu za zaščito mladosti Trzin organizirali mednarodno študentsko izmenjavo z naslovom **WE CREATE EUROPE.**

Gostili smo študente iz **Španije, Danske, Francije in Italije.** Vsaka država je prinesla del svoje dežele v Mladinski klub in skupaj smo ustvarjali Evropo. Že prvi večer, ko smo imeli učne urice osnovnih fraz in besed vseh jezikov, je bilo ogromno smeha in zabave. Kljub napačnim narečjem ter izgovorjavam smo se vedno sporazumeli in ustregli željam, uskladjili ideje in predloge. Vsekakor smo se kot skupina 30 mladih ljudi izredno razumeli, kar je pri takem številu bolj izjema kot pravilo, toda veselilo me je, da se je ta izjema pojavila prav pri nas. Organizirali smo več sekcij - glasba, film, slika, grafiti in mozaik. Vsak je našel skupino zase in delal tisto, kar ga je najbolj veselilo in zanimalo. Poleg vsakodnevnih dejavnosti smo pripravili tudi ogled Trzina; ogled Občine s sprejemom predsednice občinske uprave g. Polone Gorše Prusnik in g. župana Toneta Peršaka, ki nam je postregel z velikim številom informacij in odgovoril na vsa postavljena vprašanja študentov. Ogledali smo si tudi cerkev Svetega Florijana,

igrali na orgle in se pozabavali z župnikom g. Pavletom Krtom. Celoten ogled pa je vodila članica Turističnega Društva Trzin Mateja. Seveda nismo pozabili na našo prestolnico, kjer nas je po znamenitostih Ljubljane popeljal vodič. Tudi adrenalin smo vključili v naš program. Za sproščanje tega hormona smo poskrbeli z raftingom na reki Soči. Obiskali smo tudi časopisno hišo Delo, Center Evropa, Državnega zbora pa si zaradi državnoborskih počitnic ni bilo mogoče ogledati. Poskrbeli smo tudi za spoznavanje naše kulinarike. Na poti na rafting smo se okrepčali z joto

in popli kozarček domačega vina. Vsak večer smo tudi sami pripravljali kulinarčne večere, vedno druga država s svojimi specialitetami in okusnimi jedmi. Nad slovensko kuhinjo so bili izredno navdušeni.

Pravzaprav smo se spoznavali med seboj na različne načine in dobili neko celostno podobo o posamezni državi in ljudeh. Ugotovili smo, da si kljub večjim ali manjšim razdaljam le nismo tako različni, temveč iskreno povedano, zelo podobni. Saj smo konec koncev vsi le ljudje, mladi, ki smo s to izmenjavo pridobili veliko bogastvo. Spoznali smo nove ljudi, se naučili skupnega dela, načinov, kako poskrbeti za sožitje med nami in kako preprosto živeti drug z drugim. Spali so v hiši, ki smo jo najeli v Hrušici in vsi so se strinjali, da boljše organizacije ne bi moglo biti, saj s m o poskrbeli za to, da so preživeli čim več časa skupaj.

Poslovlili smo se s težkim srcem in prvih nekaj dni je bilo prav pusto in turobno. Na koncu izmenjave smo organizirali Odprta vrata in Okroglo mizo, na kateri so svoje mnenje in vtise predstavili predstavniki vsake skupine, pridružila pa sta se nam tudi g. župan Tone Peršak in g. podžupan Franc Mušič, sledila pa je še kratka ponovitev dogajanja slikami, filmom in glasbo ter podelitev diplom in majic vsem udeležencem. Zvečer pa smo se odpravili

EUROPE

- SPAIN - DENMARK

na koncert glasbene skupine Fundamental kvartet, v kateri so igrali naši študentje iz Francije. Najbolj zanimiv komentar tega tedna se mi je zdel, ko je punca iz Barcelone izjavila, kako zelo smo lahko srečni, da lahko vidimo zvezde, saj v njenem kraju to zaradi onesnaženega zraka ni možno.

Vem, da so vsi odšli domov srečni in z veliko energije. Slovenijo pa pravijo, da si bodo zapomnili kot gostoljubno, prijetno, zeleno državo. Za konec bi samo še povedala, da se je ta izmenjava odvijala boljše kot sem upala, saj se mi je pred njihovim prihodom porajalo še veliko vprašanj, na katera sem vedela, da bom dobila odgovore šele z njihovim prihodom. Vendar sem že s prvim dnevom ugotovila, da so vsi kulturni, prijazni, topli in vljudni ljudje. Res sem vesela, da nam je mednarodni projekt, do sedaj še najbolj zahteven, tako dobro uspel in

upam, da bomo naslednje leto to ponovili. Najlepša se zahvaljujem vsem, ki ste nam ta projekt omogočili in pomagali pri njihovi izvedbi. Še ena zahvala pa gre men-

torjem, ki so veliko pomagali: Karin Jelnikar, Tina Krumpak, Metka Bahlen, Monika Skitek, Jure Verč, Rok Porenta, Blaž Jugovic in Špela Mazovec.

Predsednica
Nina Radanovič

Izpeljavo projekta so nam omogočili:

Občina Trzin, Nacionalna Agencija MOVIT, Mladina, Vinotoč, Društvo Interes Lju, Coca Cola, Pekarna Por, Pekarna Počjak, Turistično društvo Trzin, Pizzeria Sestr'ce, Študentski klub Domžale, Globtour, Top Extrem Bovec, Gostilna Pri Martinu (Kranjska Gora), Akumulator,...

V SPOMIN IN ZAHVALO

Ni konec,
ko pride tvoj zemeljski konec.
Le vsakodnevno orodje pospraviš
in se odpraviš k počitku.
Po isti poti, koder odhajaš,
nevidno prihajaš nazaj -
med svoje, ki jih ne nehaš ljubiti
in ki živijo od tvoje ljubezni.
In tvoja prisotnost je bolj prisotna
kot kdajkoli prej:
na vseh poteh,, v vseh rasteh,
od korenin do vej.

Tone Kuntner

Mnogo prezgodaj nas je v 59. letu starosti zapustil naš ljubljani

FRANCI MUŠIČ

Ob tej boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sodelavcem, sosedom in vsem ostalim za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, sveče in svete maše. Zahvaljujemo se tudi župnikoma Pavlu Krtnu in Jožetu Tomšiču za mašo in pogrebni obred, Toniju Ipavcu in Danielu Severju za lepa govora ter gasilcem in pevcem okteta Klas. Posebna zahvala tudi Marički Prelovšek za vso podporo v najtežjih trenutkih.

Iskrena hvala še enkrat prav vsem. Vsi njegovi

*Kje si ljubi mož in oče, kje tvoj mili je obraz,
kje tvoja skrbna roka, ki skrbela je za nas.*

*Ko tvoje zaželimo si bližine, gremo tja, v mirni kraj tišine.
Tam srce se tiho zjoče, saj verjeti noče, da te več med nami ni.*

NAPOVEDNIK DOGODKOV V TRZINU V SEPTEMBRU IN OKTOBRU 2006

23. 09. 2006	Planinsko društvo	Izlet: Babji zob
23. 09. 2006	Športno društvo	Športne igre - šteje za športno značko
27. 09. 2006	Društvo upokojencev	Izlet
29. 9.-1. 10. 2006	Turistično društvo	Mihaelov sejem, Mengeš
30. 09. 2006	Planinsko društvo	Izlet: Begunjščica
30. 09. 2006	Kulturno društvo in KD Kresnička	Pozdravimo jesen z jabolkom
september/oktober	Turistično društvo	Izlet: trgatev na Primorskem in v Prlekiji (točen datum bo objavljen naknadno)
01. 10. 2006	Orientacijski klub	Pre-O liga 2006, Ljubljana: tekmovanje v precizni orientaciji
2. 10.-8. 10. 2006	Društvo prijateljev mladine	Dejavnosti v tednu otroka
06. 10. 2006 18:00	Turistično društvo	Odprtje razstave likovnih in rezbarskih del z delavnice v gradu Jable (avla CIH)
07. 10. 2006	Planinsko društvo	Izlet: Obir
08. 10. 2006	Kolesarsko društvo	Kostanjev maraton, Zadvor pri Ljubljani
12. 10. 2006 19:00	Občina Trzin	Soočenje kandidatov in list kandidatov za občinski svet Občine Trzin, KUD Franca Kotarja
14. 10. 2006 10:00-13:00	Turistično društvo	Jesenske tržnice, pred Vinsko kletjo Uršič
14. 10. 2006	Planinsko društvo	Odperto prvenstvo v športnem plezanju
16. 10. 2006 19:00	Občina Trzin	Soočenje kandidatov za župana Občine Trzin, KUD Franca Kotarja
18. 10. 2006 19:00	Občina Trzin, župan	Kulturni večer, dvorana Marjance Ručigaj
18. 10. 2006	Prodnik d.o.o.	Odvoz kosovnih odpadkov iz gospodinjstev, zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov
21. 10. 2006	Planinsko društvo	Izlet: Bleguš
21. 10. 2006	Društvo upokojencev	Izlet
21. 10. 2006 10:00-13:00	Turistično društvo	Jesenske tržnice, pred Vinsko kletjo Uršič
27. 10. 2006	Zveza borcev	Komemoracija pri spomeniku NOB
28. 10. 2006	Turistično društvo	Pohod po mejah občine- šteje za športno značko
28. 10. 2006	Kulturno društvo, KD Kresnička	Noč čarovnic
30. 10. 2006	Planinsko društvo	Izlet: Okrešelj
oktober	PGD Trzin	Dejavnosti v mesecu požarne varnosti
oktober	Turistično društvo	Rezbarska delavnica: tehnična učilnica OŠ Trzin, vsak torek od 17:00-19:00 (pričetek 3.10.2006)
	Turistično društvo	Likovna delavnica: CIH, vsak ponedeljek od 18:00-20:00 (pričetek 2.10.2006)
	Turistično društvo	Ustvarjalna delavnica: pričetek 7.10.2006 ob 9:00, avla CIH
	Turistično društvo	Multimedijska delavnica: pričetek 3.10.2006 ob 19:30, avla CIH
	Turistično društvo	Folklor za osnovnošolce, vaje vsak petek v mali telovadnici OŠ Trzin (pričetek 6.10.2006 ob 14:45)

Opombe: Dodatne informacije o prireditvah so na voljo tudi v Občinskem informativnem središču na Ljubljanski c.12f in po telefonu številka 01/564 47 30. Več informacij o prireditvah v organizaciji Planinskega društva Onger Trzin dobite na spletni strani www.onger.org.